

mt

naš tednik

LETO XXXXI. Številka 5 Cena 8,— šil. (1000 din)

petek, 3. februarja 1989

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.

Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu

Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštni urad 9020 Celovec

Pust, pust, masten okoli ust

Naslednjo sredo bo konec pustnih norij v naših krajih, kjer je bilo tudi letos vsepovsod veliko pustnih prireditev. Pust pa je najlepši čas tudi za malo Martino, ki ji očitno teknejo dobri domači krapji, v katerih, tako Martina, v sredini ne sme manjkati marmelada.

Novi predsednik državnega zbora Rudolf Pöder:

Sem zagovornik koroških Slovencev!

Novi designirani predsednik državnega zbora Rudolf Pöder je v intervjuju za Naš tednik dejal, da je z njegovo osebo dobila slovenska narodna skupnost zagovornika, pa tudi drugače se bo zavzemal za manjšine v Avstriji. Mlajša generacija nima več predsodkov, tako Pöder, zato vidi razvoj za narodne manjšine v bodočnosti pozitivno. K sosvetu, k dvojezični trgovski akademiji in k dvojezičnim otroškim vrtcem je Pöder dejal, da se bo po njegovem zdaj končno nekaj premaknilo.

(Dalje na strani 2)

Gimnazijski ples

je bil tudi letos osrednji ples koroških Slovencev. V Domu sindikatov v Celovcu so letošnji maturantje Slovenske gimnazije ob glasbi „Fantov treh dolin“ ter skupine AGRO-POP plesali svojim zrelostnim izpitom naproti.

Sem zagovornik koroških Slovencev!

(Nadaljevanje s 1. strani)

Novi predsednik državnega zbora Rudolf Pöder

Rudolf Pöder je bil doslej podpredsednik sindikata (ÖGB) in bo nasledil doslejšnjega predsednika državnega zbora dr. Leopolda Gracza. Novi predsednik državnega zbora je v pogovoru za Naš tednik menil, da je doslej vedno z zanimanjem zasledoval manjšinsko problematiko in da se bo v svoji novi funkciji v okviru ustave zavzemal za vse narodne skupnosti. Položaja Slovencev na Koroškem ter Hrvatov in Madžarov na Gradiščanskem Pöder ne vidi tako negativno, ker predvsem med mladino vlada nov duh tolerance in razumevanja. Negativni glasovi, ki pa so v veliki manjšini, pa bodo gotovo s časom utihnil, tako Pöder, ki bo skušal soustvariti manjšinam še bolj naklonjeno ozračje v Avstriji.

Z državnoborskim poslancom Karlom Smolletom so zdaj manjšine in predvsem koroški Slovenci zastopani v parlamentu in s tem znatno bolj učinkovito lahko zastopajo svoje interese in svoje zahteve, je menil Pöder, ki si predstavlja, da bo v bodoče možno korak za korakom izboljšati položaj manjšin.

Pri tem novi predsednik državnega zbora pričakuje tudi sodelovanje manjšin. V sosvetu naj bi bilo zdaj v širšem forumu možno konkretno razpravljati in reševati probleme in težnje slovenske narodne skupnosti, tako Pöder, ki bi pozdravljaj zedinjenje vseh soudeleženih.

Dvojezična trgovska akademija, dvojezični otroški vrtci in gmotna podpora za kulturno dejavnost so vse upravičene zahteve koroških Slovencev, o vseh teh stvareh pa se bo novi predsednik državnega zbora v naslednjem času še bolj podrobno zanimal.

Silvo Kumer

Prihodnost slovenske narodne skupnosti je v samozavesti

Predsednik predsedstva SR Slovenije je posebno pozdravil državno-zborskega poslanca Smolleta.

V svojem uvodnem govoru je Stanovnik predvsem opozoril na zaskrbljujoč položaj slovenske narodne skupnosti in poudaril, da vse tri države (Avstrija, Italija, Madžarska) še vedno niso izpolnile mednarodnih zaščitnih določil in obljub do prizadetih narodnih skupnosti.

Državnoborski poslanec Smolle je obrazložil najnovejši položaj glede sosveta in deželnozbornskih volitev na Koroškem ter opozoril pristojne, da je treba aktivno vključiti prizadete narodne skupnosti v vsa pogajanja med Avstrijo in Jugoslavijo predvsem glede na pogajanja o členu 7 ADP.

Dr. Grilc pa je poudaril predvsem potrebo po večji samozavesti koroških Slovencev, katerim se v prostoru Alpe Jadran, ki se vedno bolj formira v enoto, odpirajo vedno večje možnosti predvsem na kulturnem, jezikovnem in gospodarskem področju.

Opozoril je na potrebo po konstituiranju sosveta, saj bi se s tem korakom rešilo med drugim tudi vprašanje trgovske akademije za koroške Slovence. Ustanovitev trgovske akademije bo za Narodni svet koroških Slovencev eden od glavnih ciljev v naslednjih mesecih, je povedal dr. Grilc.

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“, ki ga zastopata predsednik dr. Matevž Grilc in poslovodni tajnik Hubert Mikel, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Narodni svet zastopa politične, kulturne ter gospodarske pravice in interese Slovencev na Koroškem na podlagi avstrijske ustave, predvsem avstrijske državne pogodbe iz leta 1955 in mednarodnih določil o manjšinski zaščiti. Kot ena izmed osrednjih organizacij koroških Slovencev zastopa Narodni svet na osnovi polnomočja interese koroških Slovencev, organizacij in posameznikov nasproti avstrijski vladi, Jugoslaviji kot sopolisanci avstrijske državne pogodbe in nasproti mednarodnim organizacijam, ustanovam in oblastem.

Uredništvo: Silvo Kumer (glavni urednik), urednika Franc Wakounig in Vincenc Gotthardt, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec

Tradicionalnega noveletnega sprejema, na katerega je vabil predsednik Predsedstva SR Slovenije Janez Stanovnik pretekli petek (27. 1. 1989), so se udeležili zastopniki slovenskih narodnih skupnosti iz Madžarske, Italije in Avstrije. Sprejema so se s strani Slovenije udeležili tudi predsednik SZDL Jože Smole, predsednik Slovenske skupščine Miran Potrč, predsednica Republiškega komiteja za mednarodne odnose Cvetka Selšek ter predsednik ZKS Milan Kučan in drugi vidni predstavniki javnega življenja. Delegacijo Narodnega sveta pod vodstvom predsednika dr. Matevža Grilca so sestavljali še državnozbornski poslanec Karel Smolle, podpredsednik mag. Filip Warasch, predsednik KSOO Fric Kumer in tajnik Hubert Mikel. Delegacijo ZSO je vodil dipl. inž. Feliks Wieser. Zvezo slovenskih zadrug pa sta zastopala predsednik Mihi Antonič in dipl. trg. Joza Habernik.

Volilni sestanek „Drugačna Koroška“

Fric Kert, drugi slovenski kandidat na listi „Drugačna Koroška“, je na kratko obrazložil, zakaj je treba biti navzoč pri volilnih sestankih po naših krajih. Pomen teh sestankov vidi v osveščanju naših ljudi, zakaj je skupni nastop potreben. Še večjega pomena pa je, „da strnemo lastne vrste ter da smo v volilnem gibanju aktivni“.

VOLILNI SESTANKI SKUPNE LISTE

Govorita: DR. MARIJAN STURM & FRIC KERT

Železna Kapla: v torek, 14. 2. 1989, ob 19.30, v hotelu „OBIR“

Bilčovs: v sredo, 15. 2. 1989, ob 19.30, v gostilni „PRI MIKLAVŽU“

Bekštanj: v nedeljo, 19. 2. 1989, ob 10. uri, v gostilni „PRI PUŠNIKU“ v Ratenčah

Šentjakob v R.: v torek, 21. 1. 1989, ob 19.30, v POSOJILNICI v Šentjakobu

Globasnica: v sredo, 22. 2. 1989, ob 19.30, v gostilni „pri Šoštartju“

Kotmara vas: v ponedeljek, 27. 2. 1989, ob 19.30, v gostilni „PRI MEŽNARJU“

Žitara vas: v torek, 28. 2. 1989, ob 19.30, v POSOJILNICI v Miklavčevem

Borovlje: v sredo, 1. 3. 1989, ob 19.30, v društveni sobi „PRI BUNDRU“

Pliberk: v četrtek, 2. 3. 1989, ob 19.30, v kletni dvorani POSOJILNICE Pliberk.

Vsi prisrčno vabljeni!

Aktualni trenutek koroških Slovencev z očmi enega od predsednikov

Ali dr. Grilc zopet preseneča?

Predlagam organizacijsko poenotenje in sam sem takoj pripravljen prepustiti položaj predsednika • Ostati Slovenec ali ne, to je zelo konkretno vprašanje

Pred letom je s predlogom o „novem dialogu“ osupnil (in razdvojil?) koroške Slovence. Tokrat dr. Matevž Grilc, 43 let, odvetnik, predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev, ponuja misel o organizacijskem poenotenju in trdi: „Večina koroških Slovencev si želi enotnosti. Vzrok, zaradi katerega smo se leta 1949 razšli, je odpadel. Danes so za moj predlog še nepripravljeni, ker prihaja v času močnega spora med organizacijama, dajem pa ga prav zaradi tega, ker se ne sme več dogajati to, kar se je prejšnje leto.“

Kar najbolj kratko: koroški Slovenci imajo dve organizaciji, nadstrankarsko Zvezo slovenskih organizacij in Narodni svet koroških Slovencev. Lani sta se ob sprejemanju ločitvenega šolskega zakona močno razšli in prvo zблиžanje med njima je najnovejša skupna opredelitev za nastop na koroških deželnih volitvah 12. marca.

Kam meri s svojim razmišljanjem dr. Matevž Grilc?

„Prišlo je do razmeroma široke platforme, kljub temu pa je treba volilne možnosti 12. marca previdno oceniti, in sicer zaradi dvojega.

Volilni sistem je tak, da v tej kombinaciji o uspešnosti liste ne bodo v prvi vrsti odločali Slovenci, ampak nemško govoreči, ki so v zeleni alternativni in v gibanju za drugačno Koroško proti ločitvi v šoli. Za izvolitev v deželni zbor je treba dobiti osnovni mandat v Celovcu. Samo v tem volilnem območju mora kandidat zbrati sedem do osem tisoč glasov, toliko jih je bilo pred volilno reformo potrebnih po vsej Koroški. Pri nemško govorečih je še problem v tem, da so razdvojeni. Opraviti imamo z dvema kandidaturama zelenega gibanja, kar bo močno zmanjšalo možnosti.

Skupen nastop Slovencev je zelo pozitiven in brez dvoma ustreza interesom in predstavam narodne skupnosti koroških Slovencev. Vedno bolj sem prepričan, da bi morali najti v politiki in kulturni način organizacijske enotnosti.

To potrjujejo izkušnje preteklega leta. Zagovarjanje različnih strategij prinaša nevarnost, da posamezne organizacije izgubijo izpred oči cilj, za katerega se zavzema narodna skupnost, to pa sta enakopravnost in razvoj te skupnosti. Nevarnost je v tem, da dajo prednost interesom organizacije, kar je sicer naravno, ampak rezultat je zelo negativen.

Okrepitev ene organizacije proti drugi Slovcem na Koroškem ne prinaša nobene prednosti.

Zato sem jaz za organizacijsko enotnost, za interesno organizacijo narodne skupnosti. Ne more nastati ideološki problem, poudarek je na narodnih interesih. Nihče ne pričakuje enotnega mnenja, o konkretnih vprašanjih naj odloča večina. Tako bo odpadla nezdrava interna konkurenca.

Slovenska narodna skupnost nima druge perspektive kot organizacijsko enotnost. Če gledamo tako, je volilni nastop velikega pomena.“

Politika novega dialoga

— Slišati je mnenja, da doslej ni dala otipljivega rezultata.

„Rekel bi tako: pogovori so bili tudi prej, toda bistvo dialoga je zame v kvaliteti, v pristopu naših partnerjev. Prvi pogoj za dialog je ocena, da ni partnerjev cilj, da bi te eliminiral, si torej prepričan, da te noče požreti. Ocenili smo, da si je narodna skupnost priborila pozicijo, v kateri je bistveno spoznanje druge strani, da se koroških Slovencev ne da odpraviti z asimilacijo (to smo dokazali kulturno, gospodarsko, politično).

Sedanja vlada z Vranitzkym je po mojem prepričanju resno ocenila, da so narodne skupnosti obogatitev v državi.

Februarja 1988 smo se domenili za trgovsko akademijo, vrtno, televizijske oddaje in finance. Od leta 1957, od slovenske gimnazije, ni bil storjen niti korak v naš prid. Seveda je bil sedaj dogovorjen vstop v svetovno.

Ni argumenta, da je ocena napačna. V takem prepričanju je mogoč samo dialog, presoja, kako močno razumemo mi njihov položaj in oni nas, koroške Slovence.

Alternative ni (tudi če tako opredelitev kritizirajo). Ostane le pritisk. Toda v bilaterali, mednarodno in v Avstriji sami je položaj tak, da samo zaradi njega vlada ne bo dala koncesij.

Navsezadnje sosvet ni obvezujoč. Če se pokaže, da je neuspešen, ga lahko zapustiš. Izrabiti pa kaže dve leti v povezavi z državnim poslancem, ki ga imamo. Slovenci imamo v sosvetu večino, toda ni pomembno le sklepanje, ampak transparentna sklepov, le-to pa opravi poslanec.“

Smollejev pristanek

— Vendar je prav na Smollejev rovaš mnogo pripomb in hudih besed.

„Smollejevo soglasje k šolskemu zakonu je treba gledati celovito. Kakšna bi bila alternativa? Smolle je rekel: „Soglašam in pričakujem bodoče re-

šitve v soglasju z narodno skupnostjo.“

Parlament bo po treh letih zopet obravnaval zakon. To sicer ni šolski poskus, za katerega smo se zavzemali, je pa poskusna doba, v kateri je treba za deva pazorno spremljati in videti, kaj je dobro. (Inzko na primer pravi o zakonu: vsaj ni slabši kot prejšnji, tudi to sodi v novi dialog.)

Zakon je bil sprejet junija in tega ni bilo mogoče preprečiti, ker je bilo dejansko odločeno novembra 1987, ko so se o tem sporazumele tri stranke. Zagovarjam Smollejev pristanek, ne zaradi vsebine, ampak spriči politične konstelacije, v kateri smo.

Konfrontacija je za narodno skupnost negativna, vedno si v manjšini.

Pozabljamo na bistveno, v prvi vrsti na veliko večjo samozavest koroških Slovencev. Zame je pomembno, kako dati večjo vrednoto narodni skupnosti in jeziku. Samo z nacionalnimi parolami ne bo ostal Slovenec, pač pa z gospodarsko politiko (delovna mesta), odprto mejo, Alpami-Jadranom, v tem je priložnost, da dobi slovenski jezik drugo vrednoto. To je prvi pogoj.

Sem optimist — priložnost vidim v evropski integraciji, procesu Alpe-Jadran in odprti meji (vsaj toliko, kot je sedaj).

Desetletja so Slovcem dopovedovali, da so ljudje druge kategorije. To je napačno, čeprav diskriminacija še je. Dolgoročno vodi to v asimilacijo, ker nihče noče biti drugovrsten. Nimamo se česa sramovati. Koroški Slovenci (zopet dajem za zgled okvir Alp-Jadrana) imamo prednost, znanje dveh jezikov, svojo kulturo. Ljudem je treba dopovedati, da so najmanj enakovredni nemško govorečim.“

— Kako presojate sedanje razmere na Koroškem?

„Volilni boj je bistveno drugačen kot prej, do zdaj manjšinsko vprašanje ni pereče, kot je bilo ob prejšnjih volitvah. Pravim, do zdaj. Ozračje je boljše kot prej, ko so bili koroški Slovenci tema številka ena.“

Upam tudi, da si bo Zveza slovenskih organizacij glede sosveta premislila. Ostaja ponudba NSKS, da zasede vsa Slovcem namenjena mesta, a takoj prepusti polovico ZSO, če se odloči za vstop.“

— ZSO ugovarja, da bi imeli pravico zapolniti tudi njej namenjena mesta.

„Pravno ni zadržka, niso imensko navedene organizacije, ampak je formulacija „organizacija, ki se zavzema za cilje zakona“. Ponoviti pa kaže, da z vstopom v sosvet ne sprejemamo določil manjšinskega zakona.“

Sosvet bo oblikovan bržkone v dveh, treh mesecih, odvisno tudi od izida volitev. Zelo bi želel, da ZSO imenuje člane, ker smo močnejši, če nastopamo enotno.“

Ločevanje enotno odklanjamo

— Kaj lahko rečete k pozivu Franca Kukovice (njegov intervju za Slovenski vestnik smo objavili tudi v Večeru — op. uredništva).

„Razšli smo se ob različni politični oceni situacije, ne ob vsebini. Stvar je v tem, kako sprejemamo zakon. Če ga jemljemo kot izziv, je zame tri leta spremljanja — ampak v podrobnostih, kako šolski zakon izvajajo, v čem so težave — nekaj tistega, kar smo zahtevali.“

Ločevanje pa enotno odklanjamo, tudi Smolle.“

— Pa res mislite, da bodo zakon spreminjali?

„S političnega vidika je to sprejeto, ampak v politiki je vse možno. Danes je težko reči, kakšna bo politična konstelacija čez poltretje leto.“

Vendar trdim: če se nam bo posrečilo ugotoviti splošno ozračje sožitja, bo odpor proti pozitivnim spremembam manjši. Če bomo nastopili ostro (bile so zahteve, naj otroci ostanejo doma), bomo v zaostrenih razmerah in spet bo odločala politika večine. Treba je gledati stvarno in ne videti povsod le negativnega. Seveda so pomamljivosti, ampak več bi morali storiti tudi sami. Po treh letih pa dati ministru ustrezne predloge, maksimalno sodelovati v komisiji na Dunaju . . .“

Vzrok razcepitve je odpadel

— Kakšen pa je odziv na vaš predlog o organizacijski enotnosti?

„Večina koroških Slovencev si želi enotnosti, to je naravno. Ko smo se leta 1949 razšli, je bil vzrok drugje. Ob sporu Tito—Stalin je del koroških Slovencev spoznal, da ne bo priključitev k Jugoslaviji, da se je treba zavzemati za enakopravnost v Avstriji. Danes nihče noče spreminjati meja, gre izključno za to, kako bi v Avstriji dosegli, da bi bili enakopravni. Vzrok razcepitve je torej odpadel, zakaj bi potem še imeli dve organizaciji. Ni desne katoliške in leve socialistične, dan je ideološki pluralizem. Ostati Slovenec ali ne, to je zelo konkretno vprašanje, prav nič povezano s tem, ali hodi v cerkev ali ne.“

Zato je odmev baze pozitiven in le-ta naj bo nosilka poenotenja. Jaz ga ne morem in ne mislim deklarirati. Prestiž ne sme biti ovira poenotenja. Sam sem jutri pripravljen prepustiti položaj predsednika, če pride do poenotenja. Ne položaj posameznika, ampak interes narodne skupnosti mora biti vodilo. Če resno tako mislimo, potem mora priti do kake reorganizacije.“

V obeh organizacijah so zagovorniki take politike, sploh pa je zanjo ljudstvo. Danes so na moj predlog še nepripravljeni, ker prihaja v času močnega spora med organizacijami, dajem pa ga prav zaradi tega, ker se ne sme več dogajati to, kar se je prejšnje leto.“ ZARJA PAHOR

„Večer“, 21. 1. 1989

Svetovalnica za odpuščene jetnike išče nove prostore

Celovška svetovalnica za odpuščene jetnike (Haftentlassenhilfe Kärnten-Zentralstelle Klagenfurt) je v sredo, 1. februarja, dala obračun za leto 1988. Iz poročila je razvidno, da je lani 203 izpuščenih jetnikov (to je okoli 30 %) iskalo pomoč in podporo pri svetovalnici. Kot so povedali vodja svetovalnice Herman Propprath in sodelavca Sandra Klement ter Mario Oppelmayer, jetniki iščejo pri svetovalnici finančno podporo in vsaj prehodno možnost prenočevanja, dokler si sami ne poiščejo sobe in pa dela.

Denarno pomagajo svetovalnici ministrstvu za pravosodje in za socialne zadeve, dežela in pa celovška mestna občina. Trenutno nimajo večjih denarnih težav. Z deželno (500.000 letno) in mestno podporo (100.000 letno) je krita 1/3 stroškov.

Najbolj pa svetovalnico trenutno pestijo prostorski problemi. Ne, da jo preganjajo iz trenutnih, ampak ti so v 3. nadstropju na Kolodvorski cesti in vrhu tega premajhni. Zato si svetovalnica želi prostore v pritličju (po možnosti pa kar celo hišo), da bo

poleg uradov možno urediti tudi komunikacijske in socialne prostore, kot prostor za razvedrilo za bivše jetnike in pralnico, kjer si lahko sami operejo perilo.

Svetovalnica ima za leto 1989 tri osrednje želje: da bi odpuščeni jetniki v prihodnje prošnjo za socialno podporo lahko oddali na okrajnem glavarstvu in ne bi več bili odvisni od domačih občin ter od birokratskega zavlačevanja (včasih tri tedne preteče, preden dobijo vsaj nekaj denarja. Ko so odpuščeni, dobijo le nekaj drobiža — in s

tem naj se preživljajo); da bi akcijo 8000 raztegnili pri odpuščenih jetnikih na 3 leta, ker ustrezne zaposlitve zanje ni lahko dobiti, in da bi mestna občina dala na razpolago sobe po znosnih cenah (okoli 1000 šilingov).

Tiha želja pa je, da bi se svetovalnica mogla preseliti. Kajti v teku let (od ustanovitve 1982. leta pa do danes) so njene naloge narasle in v njenem okrilju je nastalo že nekaj specializiranih pobud, kot na primer AWOLL (ki jetnike oskrbuje s prehodnimi sobami), Contrapunkt (kjer se ob delu resocializirajo).

Svetovalnica je dnevno odprta od 9. do 13. ure, v četrtek pa še dodatno med 15.30 in 19.00. Njen dosedanji naslov je: Bahnhofstraße 9/II/3, tel. št. (04 63) 51 27 40 oz. 51 27 26. Dodatna ponudba svetovalnice je, da se z jetniki pogovarja že v ječi. Če kdo želi, je pogovor možen tudi v slovenščini.

dan zahtevali odstop Šušarja, sedaj pa zahtevajo že izreden partijski kongres in do njega, tako njihova računica, bo „Slobo“ zbral svoje enote ter v svojem smislu razrešil jugoslovanski vozel. To pa bi pomenilo centralizacijo, okrnjenje republiških pristojnosti in, tega se pa predvsem Slovenci in Hrvati upravičeno najbolj bojijo, konec demokratizacije ter nadaljnje ekonomsko izžemanje.

Jugoslavija na razpotju

Od ponedeljka naprej je v Beogradu seja Zveze komunistov Jugoslavije, ki bo, tako vsaj trdijo poznavalci notranjejugoslovanskih razmer, odločala o prihodnji poti Jugoslavije. V bistvu gre za to, ali bo prišla na krmilo dogmatično-populistična linija srbskega partijskega šefa Slobodana Miloševića, ali pa se bo obdržal sedanjí šef partije, Hrvat Stipe Šušar, ki samega sebe in svojo politično linijo zagovarja kot pot v demokratični pluralizem. Osuplost pa je povzročila izjava predstavnika vojske, generala Simića, da bo vojska posegla vmes, če ne bo enotnosti.

Da vojskin poseg ne obeta nič dobrega za demokratični razvoj dežele, temveč bi pomenil centralizacijo in pa zaostritev notranjepolitične klime, potrjujeja med drugim lanski montirani vojaški proces v Ljubljani in tudi dejstvo, da je vojska s 1. januarjem letošnjega leta razpustila ljubljansko (beri: slovensko) vojaško območje in ga podredila zagrebškemu.

Nekateri signali na seji v Beogradu pa le pomenijo, da tudi vojska ni več tisti monolitni blok, kajti neki drugi vojaški predstavnik je Simićev „podvig“ razveljavil z besedami, da se vojska ne bo vmešavala v notranje zadeve.

Slobodan Milošević svojih skomin po stolčku vsejugoslovanskega partijskega šefa še ni pokopal. Njegovi pristaši so že prvi

Devizni tečaj dne 31. 1. 1989 — Posreduje Zveza-Bank

	nakup	prodaja
New York	13.065	13.165
Montreal	11.03	11.13
London	22.98	23.18
Dublin	18.74	18.92
Zürich	825.20	829.40
Bruselj	33.53	33.73
Pariz	206.15	208.05
Amsterdam	621.95	625.05
Frankfurt	701.70	705.20
Rim	0.956	0.966
Kopenhagen	180.30	181.70
Oslo	194.07	195.53
Stockholm	206.00	208.00
Helsinki	303.90	306.30
Lizbona	8.56	8.66
Madrid	11.34	11.44
Tokio	10.121	10.165
ecu	1463.50	1478.10

Menjava denarja 31. 1. 1989 posreduje Posojilnica-Bank

	Nakup	Prodaja
za 1 ameriški dolar	12.85	13.45
za 1 angleški dolar	22.45	23.65
za 100 francoskih frankov	201.50	211.50
za 100 ital. lir	0.935	0.985
za 100 dinarjev	0.14	0.22
za 1000 švicarskih frankov	817.00	837.00
za 100 holandskih guldnov	614.50	630.50
za 100 nemških mark	694.00	711.00

NAŠ TEDNIK: Vaša povezanost s Koroško je na splošno znana. Kje so začetki tega sožitja?

KLEMENČIČ: Moja žena je Korošica, doma iz Loge vasi. Že od leta 1951 se ukvarjam s Koroško: takrat smo študenti, med njimi Paternu in Vojce, s kolesi prekrizarili Koroško in tedaj sem se povezal z dvema, ki sta bila moja učitelja pri proučevanju manjšinskega vprašanja. Bila sta dr. Jožko Tischler in dr. Luka Sienčnik. Zelo hitro sta mi odprla celotni koroški horizont. Tischler je do potankosti obvladal koroško problematiko, Luka pa je bil tisti, ki je do potanjčice poznal ljudi. Spremljal sem ga od hiše do hiše, spoznal sem tedaj, da je na podeželju še veliko slovenskega substrata — in ga je tudi še danes.

NAŠ TEDNIK: Tischler — Slovenska gimnazija. Dobro ste poznali prvega ravnatelja Slovenske gimnazije, šole, katere razvoj vse-skozi spremljate. Kaj bi o obeh rekli?

KLEMENČIČ: Dr. Tischler je bil zelo daljnoviden človek. Tako je takrat, ko je ustanavljal Slovensko gimnazijo, imel trdno vero, da bo gimnazija, in je poznal socialne razmere slovenskega človeka. Na gimnazijo je pripeljal otroke staršev, ki sami niso imeli predstave o potrebi po vzgoji in je pravzaprav prinesel na deželo ta občutek in odgovornost staršev za otroke, da ne bojo zaostali za socialnim razvojem Koroške, ampak da se bojo izobraževali — in to na slovenski osnovi.

Z njim sem ves čas sodeloval in spremljal razvoj gimnazije. Pred prvo maturo mi je rekel, kaj če bi organiziral maturitetno potovanje, na katerem naj bi sodelovali slovenski študenti na univerzah, vsi profesorji in maturanti Slovenske gimnazije.

O Slovenski gimnaziji bom tole dejal: to ni le manjšinska šola, ampak inovacijsko jedro evropske ravni in pomena, ki je na vzgojni ravni dosegljivo tisto, kar je za manjšine v evropskem smislu resnično potrebno — da mladino izobražuje za tiste naloge, ki jih ta prostor narekuje. To je prostor prehodov med severozahodno in jugovzhodno Evropo, ne samo v kulturnem, ampak tudi v gospodarskem pogledu. Samo poglejte, kako ti absolventi počasi prehajajo v tiste poklice, ki so bolj ali manj vezani na ta prostor.

NAŠ TEDNIK: Na Slovenski gimnaziji je le bolj humanistična izobrazba, manjkata pa gospodarska in tehnična smer, ki sta nam Slovencem še kako potrebni.

KLEMENČIČ: Ta šola je v veliki meri šola ljubezni profesorjev do svojih učencev in ni običajna šola. Vse tisto, kar bi morala narediti ekonomika in tehnična smer, je v neki meri nadomeščeno z drugimi oblikami vzgoje. Prilagodljivost, usposobljenost za hitro premikanje in spremembe poklica, to je dala ta šola. Da so se dijaki zrasli z gospodarskimi procesi, je ena plat vzgoje šole, ki je na prehodu iz ene države v drugo, ki je na robu etničnega ozemlja. To je ta

Korotan

Import-Export GmbH

Viktringer Ring 26, A-9020 Celovec, Telefon (0463) 56 2 16, Telex 422801

Gut aufgehoben
Stanko VERHNJAK

Grazer Wechselseitige Versicherung

9443 St. Michael / Smihel, Hof / Dvor 23, Tel. (04235) 3260

N A Š

Z univ. prof. dr. Vladimirjem
Klemenčičem se je pogovarjal
Franc Wakounig

G O S T

Dr. Tischler in dr. Luka Sienčnik sta mi odprla Koroško

Vladimir Klemenčič, rojen leta 1926 v Ljubljani, je eden od tistih slovenskih intelektualcev in znanstvenikov na „južni strani Alp“ (v Sloveniji), ki so z dušo in telesom povezani s Koroško in se z raziskovalno ter znanstveno doslednostjo in zavzetostjo ukvarjajo z vprašanji koroških Slovencev, ob tem pa nasploh z vprašanji razvoja narodnih skupnosti v širši evropski povezavi. Dr. Vladimir Klemenčič je univerzitetni profesor za socialno geografijo na ljubljanski univerzi, sodelavec številnih evropskih raziskovalnih institucij, kot na primer nemške akademije za raziskovanje prostora in prostorsko načrtovanje, štrevilo njegovih tiskanih del in razprav je daleč preko 200, bil je med sopobudniki Koroških kulturnih dni, na katerih je sploh bil prvi predavatelj (o socialnih in kulturnih spremembah na Koroškem), sodeloval je z dr. Tischlerjem kot organizator maturitetnih potovanj Slovenske gimnazije in najožje je povezan tudi s Slovenskim znanstvenim inštitutom. Pred nedavnim je dr. Klemenčič prevzel nalogo vršilca dolžnosti ravnatelja Inštituta za narodnostna vprašanja (INV) v Ljubljani, kar je v trenutnih okoliščinah v Sloveniji in Jugoslaviji vse prej kot lahka in zavidljiva naloga.

šola dojemala in je za ta prostor primerne prijeme imela. Dajala je tako pestro paleto poklicev svojih dijakov, da ji skoraj ni para v Evropi.

NAŠ TEDNIK: Že nekaj mesecev ste vršilec dolžnosti ravnatelja Inštituta za narodnostna vprašanja, ki v teh dneh praznuje svojo 45-letnico in je opravil v teh letih zelo pomembno raziskovalno nalogo. Zadnje mesece in morda še malo več je kazalo, da ni najbolje oskrbovan. Kako je prišlo do tega?

KLEMENČIČ: Moj predhodnik je na nekaterih disciplinah mednarodnega prava odlični strokovnjak. Bila sva vedno v dobrih odnosih. Prišel pa je čas, ko se je Inštitut za narodnostna vprašanja z bolj klasičnimi disciplinami (geografija, zgodovina, pravo) začel prestrukturirati v institucijo, ki vključuje druge znanstvene panoge, in te so tudi v Sloveniji šele v razvoju. Dobil je zelo mlade sodelavce in nastalo je vprašanje njihove rasti. Kako jih izobraževati in jih raziskovalno pospeševati.

Na ta izziv in vprašanje niti direktor niti univerza nista bila pripravljena.

Te vede, ki so se vključile v raziskovanje manjšinskega vprašanja, so mlade in s tem sta povezana izobrazba mladih kadrov, drugo pa je inter-

disciplinarno povezovalno raziskav.

Danes ni nobenega simpozija in srečanja v prostoru Alpe-Jadran, kjer se ne bi direktno vrivalo vprašanje manjšin. Evropa je najprej mislila, da je povezovanje zgolj tehnično vprašanje (dobre ceste, carina in drugo), pozabili pa so na človeka ob meji, ki naj vse to oskrbuje; ugotovili so, da mora ta človek biti ustrezno kvalificiran; da je prostor nerazvit in da v teh mejnih prostorih večina živi manjšine in da je ta problem nerešen in da je zanj treba iskati rešitev: človeku je treba zagotoviti pravice kot manjšincu in ga usposobiti za vse oblike posredovanja. Tega se v Evropi vse bolj zavedajo.

Inštitut za narodnostna vprašanja je po mojem temu posvečal določeno pozornost, a manjšinsko vprašanje, čeprav se to ne bi smelo zgoditi, zanj ni bilo več centralno. Obravnavati bi ga moral na različnih ravneh: na meddržavni, na evropski in na alpejadranski.

NAŠ TEDNIK: Kako je bilo možno, da je Inštitut bil okrnjen?

KLEMENČIČ: Ni okrnjen, a oblikuje se nov pristop do vprašanj. Manjšina ni več čustveni problem, temveč se obravnava kot evropski izvir. Torej, kako Inštitut za narodnost-

na vprašanja prilagoditi evropskim razmeram. Problem je v nepripravljenosti na te probleme.

NAŠ TEDNIK: Tudi zamejci se bomo morali vključiti v ta evropski razvoj, če nočemo, da bomo ostali na produ. Na Koroškem že dalj časa gradijo novo konstrukcijo okoli Slovenskega znanstvenega inštituta in si belijo lase o tem, kako naj se vzdržuje in celo Alpe-Jadran-Inštitut se rojeva oz. poraja.

KLEMENČIČ: Razvoj Slovenskega znanstvenega inštituta mi je dobro znan. Znati morajo pri njem misliti interdisciplinarno, to je stvari hitro analizirati z vidika manjšine. Poglejmo vprašanje Alpe-Jadran. Sama ideja, da proučujejo koroške Slovence oz. njihove probleme, ni napačna. Mislim pa, da nas čaka veliko dela, da bomo spoznali vezi, ki obstajajo že med Slovenci in kako ta skupnost deluje v smeri jugoslovanskega in evropskega prostora in kaj moramo narediti, da bojo prednosti prostora in znanje obeh jezikov prišli do izraza.

NAŠ TEDNIK: Kaj pa sprememba imena od Slovenski znanstveni inštitut na Alpe-jadranski znanstveni inštitut?

KLEMENČIČ: Tega imena ne smemo izločiti, saj ima tradicijo, je poznano po svetu. Priznati moramo, da je Slovenski znanstveni inštitut opravil le določeno informacijsko nalogo v prid koroškimi Slovincem.

NAŠ TEDNIK: Naslednje vprašanje so Koroški kulturni dnevi. Kakšno mesto v prosvetni in izobraževalni ponudbi koroških Slovencev bi jim Vi prišteli?

KLEMENČIČ: Če pogledamo statistike o predavateljih, disciplinah, temah in še obisk, potem naj bo le toliko rečeno, da to ni le slovenska, ampak prireditve evropskega manjšinskega nivoja. Na njih ne razpravljajo le o neposrednih koroških vprašanjih, ampak že izhajajo iz potrebe manjšine v Evropi, manjšine, ki živi ob meji, ki igra posredno vlogo med evropskimi državami. Koroški kulturni dnevi so ena od najbolj fundiranih manjšinskih prireditev v Evropi.

Slovenski koroški znanstveniki niso več periferija, ampak novo središče. Koroški Slovenci kot celota so ustvarili novo središče kulture in znanosti, ki je hkrati tudi eden od zelo pomembnih centrov v sklopu celotnega slovenskega skupnega kulturnega prostora.

Velikovec: društvo „Lipa“ vabi na premiero

Vesela vest iz Velikovca: igralska skupina domačega društva „Lipa“ je po hudih zaprekah končno le naštudirala novo igrano „Norčije v gledališču“. Težave so se pojavile nepričakovano z režijo. Na seminarju lanskega poletja v Fiesi je bila naši skupini dodeljena režiserka, ki pa je po nekaj vajah morala to delo opustiti iz zdravstvenih razlogov. Zagnanosti naših igralcev se je zahvaliti, da se skupina ni razšla, marveč je nekaj časa kar sama naprej vadila. Na posredovanje KKZ je nato prevzel režijo na Koroškem že dobro znani režiser Franci Končan.

Sedaj je tako daleč! Za nedeljo, 5. februarja t. l., vabi društvo

„Lipa“ na premiero navedene igre v Šentrupert. Slučaj je nanesel, da je to ravno pustna nedelja, na kateri smo se svoj čas zbirali pri pustnih prireditvah učenk tukajšnje šole. Želeti bi bilo, da bi to tradicijo nadaljevalo domače društvo in tako skrbelo za pristno pustno zabavo. Začetek je z nedeljsko prireditvijo vsekakor storjen, saj je vsebina igre zabavna in primerna za pustni čas.

Vabimo vas torej od blizu in daleč v Šentrupert, da nagradite naše mlade igralce in tudi prireditelja, naše domače prosvetno društvo „Lipa“, s številnim obiskom.

Janez Kuchling

Predavanje o zgodovini Velikovca Več pravic za Slovence v letu 1848

Prosvetno društvo „Lipa“ v Velikovcu je pripravilo društveni večer na temo „Naša zgodovina“. Predavatelja sta bila dr. Valentin Inzko in dr. Teodor Domej. Želja predsednice društva Lipa, Zalke Kuchling, da naj ta večer služi spoznavanju zgodovine domačega kraja, se je vsekakor izpolnila.

Zgodovino koroških Slovencev od 1918 do danes je orisal dr. Valentin Inzko. Ob tem je predstavil tudi knjige, ki so bile izdane na to tematiko. Ob svojem predavanju pa je izrazil željo, da bi obe slovenski osrednji organizaciji, ki sta v Avstriji in Sloveniji priznani kot legitimni zastopniki koroških Slovencev, čimprej našli skupno govorico.

Dr. Teodor Domej je izčrtal dejstvo, da je bil Velikovec od vsega začetka

dvojezičen, če ne večjezičen. Tudi v protokolu neke vizitacije iz 17. stoletja, ki je shranjen v salzburškem nadškofijskem arhivu, je zapisano, da se v vseh cerkvah pridiga slovensko. Zanimivo je tudi, da je ohranjena informacija, da je v času reformacije in protireformacije neki velikovski duhovnik predlagal, da se izda slovenska cerkvena pesmarica.

Domej je naštel tudi področja, kjer se je pojavljala slovenščina. Šolstvo je prineslo Slovincem v letu 1848 več pravic. Tedaj je imel Velikovec dvojezično šolo, za katero je skrbela škofija oz. katoliška Cerkev. Tudi pri volitvah se je narodno vprašanje zelo jasno pojavljalo. Narodno vprašanje je prišlo na površje leta 1862. Tedaj je bil v tem kraju v koroški deželni zbor izvoljen Einspieler. vg

Motiv iz *Železne Kaple*. Kdo ne pozna tega starodavnega običaja, ko otroci že dneve poprej „gradijo“ cerkve, da jih nato spustijo v vodo, ki jih odnese v neznan. „Ante pante popolore“ — to je stari cerkveni običaj v *Železni Kapli*. Nekatere cerkvice so se svetile tudi še v zibanju valov v temni nočni megli.

Karel Gril predaja Saši Kumpu sliko šmihelskega kraja.

Proslava ob 10-letnici lutkarstva v Šmihelu Spodbuda za delo v bodoče

„Upamo, da si med nami čutil srčno toplino.“ Te besede je namenil Karel Gril neutrudnemu spremljevalcu šmihelskih lutkarjev skozi deset predstav, Saša Kumpu. Tudi posebna razstava je pričala o delu šmihelskih lutkarjev v preteklih devetih letih. Nastop več ko tridesetih otrok pod vodstvom Alberta Krajgerja je dal slovesnosti v Šmihelu izrazito spodbudno obeležje za delo v bodoče. Pa tudi v farni dvorani je bila nad polovico otrok, ki so se zbrali, da si ogledajo deseto lutkovno predstavo. Pa je tokrat izpadla, ker je zbolel eden izmed igralcev.

Zbrani v dvorani pa so kljub temu bili deležni kratke proslave ob tej obletnici. „Šmihel je pod Peco“, — himna otroškega zbora in hkrati vseh Šmihelčanov, je zadenela v farni dvorani v Šmihelu. Izrečene so bile besede zahvale.

Najprej beseda zahvale Saši Kumpu za njegovo delo med Šmihelčani. Albert Krajger mu je poklonil v znak povezanosti sliko Šmihela. Tajnik KKZ Nužej Tolmajer je Kumpu predal priznanje KKZ. V svojih zahvalnih besedah je pogledal na začetek lutkarskega delovanja in izpovedal, da si pri prvih korakih šmihelskih lutkarjev ni mogel misliti, da bo doživel deseto predstavo.

Saša Kump je bil bolj kratek. „Devet let je mogoče kratka doba, za lutke, ki so bolj majhne, pa lahko dolga. Želim, da bi se koroški Slovenci še večkrat dobivali na lutkovnih predstavah.“ Zaključil je: „Del moje duše sem pustil tu na Koroškem in jo še bom.“

Zahvala je bila izrečena tudi režiserju Stefanu Merkaču, ki stopa v stopinje Saše Kumpa.

vg

Cerkev v Avstriji med vizijo in realnostjo

Na žalost je zanimivo predavanje s tem naslovom obiskalo le malo ljudi. Predavatelj dr. Paul Schulmeister je v svojem prispevku orisal pot Cerkve do danes.

Cerkev v Avstriji je danes ogrožena, ker kristjani gledajo na Cerkev bolj kot institucijo (delovanje papeža, zastarele strukture, imenovanje novih škofov), ne premišljujejo pa o svoji veri. Zato danes papež zahteva več verske poptanjenosti. Človek vedno bolj zgublja vez do Boga.

V Avstriji je vedno več

osamljenih ljudi in samomarov. Čeprav je včasih za človeka Cerkev kot ustanova deloma nesprejemljiva, bo treba premagati strah in v njej sodelovati in s tem tudi soodločati. Treba bo iskati dialog zdrave pameti.

Predavatelj ni bil zelo kritičen do Cerkve in je na ta način skrbel za izravnano predavanje.

Upamo, da se bo v bodoče k podobnim predavanjem zbralo več poslušalcev v Domu v Tinjah.

Bernard

Angažiranemu(ni) sodelavcu(ki) nudimo interesantno službo v bančnem knjigovodstvu. Za bančni oddelek ter za svoje trgovske firme v Celovcu, Grazu in na Dunaju iščemo angažirane sodelavce: juriste, diplomirane trgovce, magistre trgovskih ved in absolute trgovskih šol. Če hotete postati sodelavec podjetja, ki se razvija in ekspandira, se oglašite pri nas ali nam pišite na ZVEZO SLOVENSkih ZADRUG V CELOVCU, r. z. z o. j., Paulitschgasse 5—7, 9010 Celovec, Tel. (0463) 51 23 65 / 12

Skupina Phoenix v Trstu

„Slovenski kulturni klub“ v Trstu je vabil v soboto, 28. jan. 1989, svoje mlade člane ob 18.30 uri na koncert jazz-rock glasbe.

Izvajalci te zvrsti, štirje vneti glasbeniki, vsi dijaki Slovenske gimnazije, so se torej iz svojega ožjega kroga prijateljev odpravili med sovrstnike v zamejstvo ob Jadranu. Na sporedu so bile skladbe iz standardnega jazza kakor tudi lastne skladbe.

Karakteristika jazza je improvizacija: vsak glasbenik prevede temo v svoj jezik in med improviziranjem izstopil iz skupine kot solist.

Zame osebno je posebno doživetje jazz-koncert, kadar uspe solistu pritegniti poslušalce in jih navdušiti s svojo igro. Pri tem naj bi mu tehnično obvladane instrumenta pomagalo, da ta svoja čustva lahko tudi diferencirano izpove (zaigra). Včasih se razvije spontana komunikacija med dvema solistoma, kar pa ne pomeni, da je med drugimi člani ansambla ni.

To, kar sem slišala v Trstu (v Peterlinovi dvorani), mi je bilo v veselje in užitek, čutila pa sem, da ostala publika ni povsem sodelovala z izvajalci, kar je za jazz skoraj nujno potrebno. Tako je manjkalo tudi nastopajočim tiste

opore, gonilne sile, ki sili izvajalce v dobro improvizacijo in solistično igro. Seveda je vzrok takemu podajanju pri izvajalcih, ki so še vsi dokaj neizkušeni, bi se pa pod profesionalnim vodstvom lepo razvili. Včasih je bilo čutili, da fraze — oziroma stavki — niso bili zaključeni, na nekaterih mestih pa bi si želela več intenzivnosti.

V Trstu se je torej predstavila jazz-skupina Slovenske gimnazije — Phoenix — iz Celovca: N. Vavti — trobenta; St. Thaler — kitara; M. Kušej — bobni; A. Feinig — klavir.

Po koncertu je sledil družabni del, zakuska, kjer so se srečali nastopajoči z mladino v Trstu. Drugi dan so si ogledali mesto in popoldne so prispeli izmučeni na Koroško.

Umrla je Marica Špicar

Ljubljana: 27. 1. 1989 so na ljubljanskih Žalah položili k zadnjemu počitku gospo Marico Špicar, našo koroško rojakinjo in ženo Jake Špicarja, avtorja Miklove Zale. Marica Špicar je vse svoje življenje bila najtesneje povezana s Koroško in je vneto sodelovala v Klubu koroških Slovencev ter zavzeto sledila dogajanju v rodni Karantani. Z njeno smrtjo smo izgubili koroški Slovenci veliko in odkrito prijateljico. Njenim svojcem izrekamo naše najgloblje sožalje.

Evangelikiški superintendent za Koroško Herwig Sturm in krški škof Egon Kapellari sta v Beljaku imela ekumensko bogoslužje.

Ekumensko srečanje v Beljaku

Nova spodbuda za ekumensko gibanje na Koroškem. Konec januarja je bilo v evangeličanski cerkvi v Beljaku ekumensko bogoslužje. Tega so se poleg evangeličanov in katoličanov udeležili tudi pravoslavni in starokatoličani. Bogoslužje sta vodila evangeličanski superintendent za Koroško Herwig Sturm in krški škof Egon Kapellari. Molitvena ura v Beljaku je bila v sklopu tedna krščanske edinosti. Izredna udeležba pa je dokazala, da se verniki vseh krščanskih Cerkva na Koroškem za taka bogoslužja zanimajo, ter da je želja, priti si med seboj bliže, prisotna. To srečanje je bilo korak bliže k boljšemu sporazumevanju.

PISMA BRALCEV

LESERBRIEF — ANTWORT

„Mochars Geistesblitze — oder: versöhnliche Unterstellungen“

Da verlangt einer (KTZ 19. 1. 89), nämlich Herr Siegfried Mochar, Klagenfurt, — „einander doch die Hände zu reichen“, — betrachtet aber offensichtlich seine Unterstellungen und Verleumdungen, in diesem Leserbrief u. a. zum Ausdruck gebracht, „als dafür geeignete Voraussetzung!“ Ich fordere daher Herrn Mochar auf, „seine Pfote zum Händedruck“ so lange doch noch wegzu-stecken, bis er selbst als „ach so Versöhnlicher“, dazu bereit ist, mangels überzeugender Widerlegung der Ansichten in meinem Leserbrief („Also doch ein Sieg in deutscher Nacht?“), auf nachfolgende, doch recht primitive Meinungs-mache gegen eine Person, zu verzichten! Denn Mochar schrieb:

„Was wir jedoch von Ihrer Anhängerseite immer noch vermissen, ist die Rehabilitierung unserer Kärntner Verschleppten. Ein Bedauern dieser Untaten liegt wohl fern Ihrer Ideologie . . .“

„Wir wissen, daß Sie immer noch von einem slowenischen Kärnten träumen und diesen Traum durch die raffinierten Tricks, die eine Demokratie bietet, verwirklichen wollen.“

„Wir, Mochar u. Co. . . . sind auf der Hut, wachsam und auch jederzeit bereit, diesen Träumereien wirksam zu begegnen.“

„Mäßigen Sie sich und zähmen Sie sich in Ihren Ansprüchen und Forderungen, und begnügen Sie sich mit der Minderheitenrolle . . .“

„Deutsch muß für Sie ein spezielles Reizwort bedeuten. Wie unglücklich müssen Sie eigentlich mit Ihrem Familiennamen sein, der bestimmt urdeutsch klingt.“

Soweit also die Ausritte eines Herrn Mochars gegen meine Person, in der KTZ. Und nun, der Reihe nach, von unten nach oben zu diesen Behauptungen:

1. Mein „deutscher Familienname“ macht mich weder stolz noch unglücklich. Ob Letzteres aber eventuell doch auf Sie, Herr Mochar, zutreffen könnte, weil Ihr Name zumindest nicht gerade „urdeutsch klingt“ (besonder wenn er „falsch“ geschrieben wird), darf ich nun Sie fragen.

2. „Deutsch“ ist meine Mutter- und Umgangssprache, als Angehöriger des sogenannten „Mehrheitsvolkes“, daher für mich, als solches, auch keinesfalls ein „Reizwort“, weil — vielleicht im Gegensatz zu Ihnen — ausschließlich nur bedeutend als Bezeichnung für meine Sprache!

3. Da Sie mir „Zähmung und Mäßigung“, betreffend „meine Ansprüche und Forderungen“, im Zusammenhang mit „meiner Minderheitenrolle“, mit der ich mich begnügen möge, anraten, fordere ich Sie nun auf öffentlich zu erklären, welche „Ansprüche und Forderungen“ ich,

wann und wo, in Verbindung mit jener, mir von Ihnen zugeordneten „Minderheitenrolle“ gestellt habe — und zu welcher Art Minderheit ich nach Ihrer Auffassung also gehöre!

4. Sie sprechen „konkret von diesen meinen Träumen/Träumereien“, vor denen man eben auf der Hut und wachsam sein müsse, weshalb Mochar u. Co deren Verwirklichung jederzeit wirksam begegnen werden. Auch diesbezüglich fordere ich Sie auf, die „Gefährlichkeit meiner Träume“, ganz offensichtlich für Land und Staat, genauestens offen zu legen!

5. wird, eben in diesem Zusammenhang von Ihnen genannt, weiters öffentlich durch Sie zu beweisen und zu erklären sein:

a) wann und wo, sowie in welcher geäußerten Form, ich jemals von einem slowenischen Kärnten und dessen Verwirklichung geträumt habe.

b) daß Sie u. Co. wissen, „daß ich noch immer davon träume“, und, laut Ihren Darstellungen, „bestrebt bin, diesen meinen Traum durch Tricks, die mir die Demokratie bietet, in die Tat umzusetzen versuchte bzw. nach wie vor versuche!“

Die KTZ bietet Ihnen, Herr Mochar, sicher gerne die Gelegenheit, diese hier angeführten Punkte ehestmöglich unter Beweis zu stellen — und zwar exakt — oder aber, sollte Ihnen das nicht gelingen, diese Punkte, ebenfalls in einem KTZ-Leserbrief, als Unterstellungen einzubekennen und einer Richtigstellung zuzuführen!

c) Ihren Vorwurf, „meine Anhängerseite“ sorgte bis jetzt nicht für eine Rehabilitierung“ der zu Ende des 2. Weltkrieges „verschleppten Landesbürger“ — und „ein Bedauern dieser Untaten liegt wohl fern meiner Ideologie“ darf ich ebenfalls als bewußten Versuch Ihrerseits werten, öffentlich den Eindruck zu erwecken, „ich hätte eine Anhänger-schaft/Anhängerschaft“ — welche, werden Sie gefälligst genauer — und sei diese, sowie ich, mit dem damaligen Geschehen einverstanden, wobei ich für dieses nicht einmal ein Bedauern übrig hätte! Sie bringen also mich, der ich erst, eineinhalb Jahre nach Ende des 2. Weltkrieges geboren wurde, mit diesen Ereignissen in Zusammenhang, da „meine Anhängerseite“ (?) eine Rehabilitation der Opfer verhindere und ich für diese, „wohl gemäß meiner Einstellung“ kein Bedauern fände. Sie, Herr Mochar, als Angehöriger der Kriegsgeneration, fischen sich scheinbar „wahllos“ irgendein Opfer aus der Nachkriegs-Geborenen, um dieses, mit Hilfe einer Tageszeitung, vor einer breiten Öffentlichkeit verächtlich zu machen, indem Sie Behauptungen und auch Zusammenhänge herstellen, die, — diese Person betreffend, nur ihrer böswilligen Fantasie entsprungen sind!

Guttenbrunner Herbert,
Köttmannsdorf

20 let Koroškega poletja/ Carinthischer Sommer

Koroško poletje/Carinthischer Sommer, tista koroška kulturna prireditev, ki mednarodno najbolj odmeva, se bo letos odvijala dvajsetič. Trajala bo od 25. junija do 29. avgusta 1989 vzporedno v Beljaku in v Osojah.

Koroško poletje nudi koncerte, opero, literaturo in seminarje. Slovesna otvoritev bo v nedeljo, 25. junija, s koncertom zagrebških solistov, v Beljaku pa bojo 27. junija pričeli sezono koroškega poletja kar dunajski simfoniki.

V Osojah je pokopan poljski kralj Boleslav, ki je ubil škofa Stanislava. Za ta zločin se je vse življenje pokoraval v molku in opravljanju najnižjih del. Umrl je kot spokornik v osojskem samostanu. Anton Aškerc je to temo vili v eno najlepših slovenskih balad, „Mutec Osojski“. S to temo se je ukvarjal Franz Liszt, na pobudo Koroškega poletja pa jo je poljski pisatelj Roman Brandstatter prelil v libreto za opero. Izvlečki iz tega besedila so Dietru Kaufmannu služili kot podla-

ga za delo „Bruder Boleslaw“ (Brat Boleslav).

Svojo krstno predstavo in obnem praižvedbo bo „Brat Boleslav“ doživel v ponedeljek, 14. avgusta, v osojskem samostanu. Zanimanje zanjo je že sedaj precejšnje in marsikaj kaže na to, da bo „Brat Boleslav“ eden od viškov letošnjega „Koroškega poletja“. Med praižvedbe na avstrijskih tleh sodi tudi Mahlerjev „Das Lied von der Erde“, in sicer v nedeljo, 13. avgusta, v beljaški kongresni hiši. Pevska solista bosta Marjana Lipovšek in Peter Schreier.

Od 1. 7. 1989 pa do 27. 8. 1989 bo v samostanski galeriji v Osojah, ki bo letos praznovala svojo deseto obletnico, razstavljal Hans Bischoffshausen.

Sadjakovi motivi v laku

V prostorih rtovske galerije (Rathausgalerie) v Šentvidu na Glini od petka, 27. januarja, odprta razstava mladih koroških likovnikov, med njimi tudi našega rojaka iz Šmihela, Stanka Sadjaka. Ostali razstavljalci so Leo Hermann iz Vetrinja, Franz Berger iz Beljaka, Dieter Kalan iz Celovca in Robert Primig iz Beljaka.

Med razstavljenimi deli se šopiri, kar zadeva kakovost, izpovednost in izrazno moč, precejšen prepad in to predvsem med Sadjakom in Bergerjem na eni, ter ostalo trojico na drugi strani.

Sadjak v Šentvidu gledalcu ponuja na ogled dela, ki so nastala med 1986 in 1988, vsa v lakasti tehniki, vezana na teme kot procesije, okolje, narava, ljudje. Sadjak te motive obdeluje prav tako samostojno in originalno, kot je samosvoja njegova tehnika.

Razstavo v Šentvidu osebno zelo visoko ocenjuje, ker ga je kulturni urad mesta sam povabil in ker se je končno kot Slovenec tako rekoč prebil do razstave v tem okolju.

Ob slovenskem kulturnem prazniku v spomin Pavlu Kernjaku Glasbeni ustvarjalec, zapisan z zlatimi črkami

▲ Milena Kernjak vodi Mešani pevski zbor „Mojcej“ iz Šentilja. Z njo je zagotovljeno nadaljnje pevsko ustvarjanje v kraju, kjer je bil doma Pavle Kernjak.

► „Vaščani pojo“, zbor pod vodstvom Jožka Kovačiča, bo v nekaj mesecih presenil tudi s kaseto in brošuro.

Letošnja proslava ob slovenskem kulturnem prazniku je bila posvečena skladatelju Pavlu Kernjaku. Krščanska kulturna zveza in Slovenska prosvetna zveza sta tudi letos skupno z navzočimi v celovškem ORF-teatru obhajali ta osrednji kulturni utrinek. Slovenski kulturni praznik je povezan z imenom pesnika Franceta Prešerna.

V slovenski zgodovini pa ime Pavleta Kernjaka, enega najodličnejših skladateljev, ki jih koroška zemlja premore, prav nič ne zaostaja. Slav-

nostni govornik Radovan Gobec je v svojem slavnostnem govoru izpovedal, da je Pavle Kernjak „vpisan med elito slovenskih glasbenih ustvarjalcev“. Nastopajoči zbori so to samo potrdili.

„Mojcej“, „Pepca“, „Regina“... skladbe, ki so zaradi Kernjakove skladateljske žilice prehodile z raznimi zbori ves svet, tudi tokrat niso manjkale na prireditvi v spomin Pavleta Kernjaka, v sredo, 1. februarja 1989. Med poslušalce so te pesmi ponesli Mešani pevski zbor „Mojcej“ iz Šentilja, Moški zbor

SPD „Kočna“ iz Sveč in „Vaščani pojo“ iz Zgornje vesce.

Da Kernjakova oporoka, ki jo je zapustil s svojimi pesmimi in s svojim življenjem za glasbo, odmeva med Slovenci na Koroškem in po vsem svetu, je dokazala tudi Milena Kernjak, ki vodi Mešani pevski zbor „Mojcej“ iz Šentilja. V Mileni Kernjak je našel rajni Pavle Kernjak, ki bi letos obhajal 90-letnico rojstva, naslednico s čutom za dirigiranje. Prevezela je namreč taktirko, ki jo je smrt iztrgala Pavletu Kernjaku.

Radovan Gobec je orisal Kernjakovo življenje in pesmi. „Njegove pesmi preveva vseskozi rodoljubni trenutek.“ Omenil je njegov glasbeni opus, ki pa nikdar

ne bo mogel biti popoln. Marsikaj se je zgubilo. Nežna, mehka in božajoča Kernjakova pesem pa je „postala tudi orožje, ki je združilo vse v mogočen tabor“.

„Ni dvoma, da bodo Kernjakove pesmi živele še dolga dolga stoletja.“ To so bile sklepne besede slavnostnega govornika Radovana Gobca na tej prireditvi.

Pa še nekaj ob robu. Slavnostne prireditve ob slovenskem kulturnem prazniku se udeležujejo skoraj isti ljudje. Tako je tembolj razveseljivo, če vidiš kakšen nov in mlad obraz. Teh pa tokrat zares ni bilo mnogo.

Vincenc Gotthardt

Velik poklon E. Friedu

Kaj je neprijetni, kritični, vpjioci ljudem pomenil in jim pomeni, je lepo pokazala homaža nanj v petek, 27. januarja 1989, v celovškem Domu umetnikov. Tako nabito poln Dom umetnikov že dolgo ni bil več.

Homaža sta pripravila — in nanjo vabila — Društvo slovenskih pisateljev v Avstriji in Grazer Autorenvereinigung, častno pokroviteljstvo pa je prevzel deželni glavar Ambrozy.

Sporod, ki je trajal dolgo v noč, je obsegal branja, pesmi, video-posnetke z E. Friedom ter izvedbo kompozicije „Svoboda, da lahko odpreš usta“ in povzetke iz posmrtnic za E. Friedom.

Ta večer so iz svojih del brali Janko Messner, ki se je še posebej spomnil Friedovega zavzemanja za Nikaragvo, Edith Darnhofer, Gosta Maier, Claudia Hahm (Gunda König), Gustav Januš, Gisela Unterberger in Tony Dekan, ki je pel slovensko pesem, Engelbert Obernosterer, Gert Jonke, Andrej Kokot in Arthur Burz, glasbene točke pa so prispevali Heino Fischer, Dieter Kaufmann in Bruno Strobl s kompozicijo „Freiheit, den Mund aufzumachen“, kjer je uglasbil besedila Ericha Frieda. Na koncu sta Fischer in G. König recitala Friedove pesmi. Predvsem mladina je na ta večer prišla v Dom umetnikov in tako izpovedala, da ji je Friedovo sporočilo zelo blizu. -wafra-

V celovškem Domu umetnikov je bila homaža, na katero sta vabila Društvo slovenskih pisateljev v Avstriji ter Grazer Autorenvereinigung

Milo Dor bral iz spominov

Tiha žalost nad neumnostjo ljudi, hkrati pa tudi ironija in humor. To je literarna avtobiografska izpoved avstrijskega pisatelja s srbskim pokolenjem Milutina Doroslovca, znanega kot Mila Dora. V muzeju Roberta Musila je Milo Dor konec januarja na povabilo Haus der Literatur in Mohorjeve založbe bral iz življenjskih prebliskov: Auf dem falschen Dampfer.

Tudi osebno srečanje s pisateljem Milom Dorom je bilo možno. Na sliki z leve: Peter Kersche, Milo Dor in Janko Ferk.

Uvodoma je Peter Kersche predstavil vsestransko zavzetega pisatelja Mila Dora. Prikazal ga je kot prevajalca, kot avtorja televizijskih filmov in kot človeka, ki se v Interesni skupnosti avtorjev (IG Autoren) zavzema za izboljšanje finančnega položaja pisateljev.

Kar je ta večer pri branju iz knjige sledilo, je bil tudi prikaz iz obdobja skupine 47. Celovrstno

odličnih imen pisateljev v nemškem prostoru je bilo slišati — Paul Celan, Ingeborg Bachmann ali Hans Werner Richter. Vse to so imena, okrog katerih je Milo Dor strnil svoje spomine. O vsaki osebi ve povedati marsikaj zanimivega in včasih novega, hkrati pa se zna postaviti pod žaromete, ki ga tako močno osvetlijo, da vse druge osebe okrog sebe zasenči. vg

Bojan Golja in njegov grafični vrt

O novem delčku slovenskega likovnega ustvarjanja je govorila Breda Varl pri odprtju razstave Bojana Golje v galeriji pod arkadami (Mohorjeva knjigarna). Pa ni le to ustvarjanje novo. Novo je tudi, da od letošnjega leta naprej vodi galerijo Pavle Zablatnik.

Za letos je napovedal, da želi galerija prikazati v šestih razstavah dela umetnikov iz Slovenije, Italije in Koroške. Nekoliko nenavadne so slike Boja-

na Golje. V njih riše v nežni barvitosti in ostrem rezu linoreza globoko simboliko iz vrto. Tudi opazovalec, ki so mu grafični listi tuji, bo v teh grafikah znal odkriti zgodbo.

Grafike Bojana Golje imajo še eno prednost: dvojna interpretacija skoraj ni možna. Izpoved je ravno tako jasna kot črta. Pri Goljevih slikah gre predvsem za „nasprotja v organskem in anorganskem svetu“ (Breda Varl). vg

RAZSTAVE

Razstava BOJANA GOLJA iz mojega vrta — Galerija Mohorjeva (do 24. februarja)

Razstava del BOGDANA POTNIKA (akvareli in slike) — V Domu v Tinjah (do 15. februarja)

Odprtje razstave del GÜNTERJA BRUGGERJA (slike) — V sredo, 15. februarja 1989, ob 19. uri v Domu prosvete v Tinjah

PODEN — prezentacija prvega krajevne časopisa MI SMO SKUPNOST — WIR SIND EINE GEMEINSCHAFT — Cas: sobota, 4. februarja 1989, ob 20.30 Kraj: gostišče A. Lauegger Pri Ožekarju bo ta večer hkrati tudi tradicionalna PUSTNA VESELICA

Nova številka revije LOG

LOG, časnik za mednarodno literaturo, je izšel enainštiridesetič. Tokratni podnaslov: Nova mednarodna pesem. Škoda je samo, da pesmi poleg nemške objave v tem „mednarodnem literarnem časniku“ niso objavljene tudi v izvorniku. S svojimi pesmimi je iz devetih držav zastopanih 23 pesnikov in pesnic. Urednik LOG-a Lev Detela predstavlja v petnajstem magacinu novih in starih knjig tudi nemško zbirko pesmi Gustava Januša, Wenn ich das Wort überschreite.

PETEK,
3. februarja
Zima v literaturi

SOBOTA,
4. februarja
Duhovni nagovor (prof. J. Ropitz). — Voščila (D. Urschitz).

NEDELJA,
5. februarja
Za dobro voljo: Pust, masten okoli ust.

PONEDELJEK,
6. februarja
Pust na Koroškem

TOREK,
7. februarja
Narobe svet — pustni terek.

SREDA,
8. februarja
Snemimo maske (p. Ivan Antolič).

ČETRTEK,
9. februarja
Rož — Podjuna — Zilja.

PUST V RADIU:
Pust, masten okoli ust. Višek pustnega norenja je pred nami — in tudi v slovenskem sporedu avstrijskega radia bodo imeli besedo tisti, ki so židane volje. Na pustno nedeljo bosta v oddaji „Pust, masten okoli ust“ pripovedovala o nekdanjih doživljajih Šiman Male s Kota in Ferdinand Woschitz, pd. Pestr iz Šmarjete v Rožu. Posebno za pustni čas primerne so viže Malejevega Šimana — ki je našim poslušalcem že dobro znan kot slovenski original. V ponedeljek, 6. februarja, bomo poročali o pustu na Koroškem — o svinjski sodbi in še o čem. Zato vas že sedaj svavimo, da pri kolini pazite na svinjsko glavo in rep — sicer boste morali pred visoko svinjsko sodišče in kazni niso od muh! Na pustni terek, ko norenje dosega svoj višek, pa boste v slovenskem radijskem sporedu slišali — iz aktualnih razlogov — podaljšan koroški obzornik, v drugem delu pa pripravljamo oddajo v živo, pričakujemo imenitne goste, ki bodo spregovorili o perečem vprašanju „Kako resen je pustni terek?“.

PRIREDITVE

Kat. dom prosvete
Kath. Bildungsheim

SODALITAS

9121 Tainach/Tinje ☎(0 42 39) 26 42

od ponedeljka, 6. feb., od 9. ure do nedelje, 12. feb., do 13. ure
SLIKANJE IKON
Voditeljica: Anica Vrečar

v petek, 10. feb., ob 19.30
KONCERTNI VEČER
Nastopa: Ferdinand Neges — kitara, Johann Scherr — kitara

v ponedeljek, 13. feb., ob 19.30
Iz cikla predavanj: **MI IN NAŠA ZGODOVINA: KARANTANIJA — ZAČETEK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI** — Predavatelj: prof. dr. Janko Zerzer

v torek, 14. feb., ob 19.30
KONCERT: INDIJSKA KLASIČNA GLASBA in meditativne dia-slike o Indiji — Nastopa: Martin Lumber, Ljubljana

v četrtek, 16. feb., od 9. do 13. ure
KVATRNI SESTANEK SODALITETE V MODESTOVEM DOMU V CELOVCU — Uvod v pogovor: dr. Viktor Omelko

od petka, 17. feb., od 18. ure do nedelje, 19. feb., do 13. ure
DNEVI MEDITACIJE ZA ŠTUDENTKE IN ŠTUDENTE — Voditelj: msgr. dr. Andrej Kajžnik

v petek, 17. feb., ob 19.30
Forum za ekumenska vprašanja: PRAVOSLAVNA CERKEV; nem. — Predavatelj: univ. prof. dr. Grigorius Larentzakis

od sobote, 18. feb., od 15. ure do nedelje, 19. feb., do 17. ure
DNEVI MEDITACIJE ZA DIJAKE 5. in 6. RAZREDA SREDNJIH ŠOL — Voditelj: kaplan Peter Olip

v soboto, 18. feb., od 14.30 do 19. ure
Forum za družbena vprašanja: KDO JE BIL LUDWIG WITGENSTEIN?; nem. — Predavatelj: prof. dr. Anton Grabner-Haider

od nedelje, 19. feb., od 18. ure do sobote, 4. marca, do 13. ure
SOCIALNI TEČAJ ZA ŽENE; nem. — Vodstvo: Lieselotte Wohlgenannt in Marianne Haidinger

OBIRSKO

PUSTNI PLES
Čas: sobota, 4. februarja 1989, ob 20. uri. Kraj: pri Kovaču na Obirskem. Prireditelj: SPD „Valentin Polanšek“ na Obirskem. Za ples bo igral ansambel „Nagelj“.

VELIKOVEC

Premiera igre NORČIJE V GLEDALIŠČU (Leopold Suhodolčan). Čas: nedelja, 5. 2., ob 14.30. Kraj: Gospodinjna šola v Šentrupertu. Nastopa: igralska skupina PD „Lipa“ v Velikovcu. Prireditelj: Prosvetno društvo „Lipa“ v Velikovcu

KOTMARA VAS

GOSPOSKA KMETIJA
veseloigra v treh dejanjih
Čas: nedelja, 5. 2., ob 19. uri. Kraj: farna dvorana v Kotmari vasi. Nastopa: igralska skupina farne mladine iz Vogrč

CELOVEC

KONCERT SKUPINE „4J“
Čas: petek, 17. februarja 1989, ob 19.30. Kraj: Modestov dom v Celovcu. Prireditelj: Koroška dijaška zveza, Modestov dom, Mladinski dom SŠD in Slovensko kulturno društvo v Celovcu

ŽELEZNA KAPLA

PUSTNA PRIREDITEV
Čas: nedelja, 5. februarja 1989, ob 19. uri. Kraj: farna dvorana v Železni Kapli. Prireditelj: SPD „Zarja“ v Železni Kapli

Zvezna gimnazija za Slovence v Celovcu

OBJAVA

Zvezna gimnazija za Slovence v Celovcu sporoča:

- Po posebnem odloku Zveznega ministristva za pouk, umetnost in šport naj prijavijo starši svoje otroke, ki jih želijo dati v šolskem letu 1989/90 na gimnazijo, takoj po končanem prvem semestru tega šolskega leta, v času od 6. do 28. 2. 1989. ravnateljstvu Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu. Uradne ure so dnevno od 7.30 do 16.00 ure, ob petkih do 13. ure. Ob prijavi za sprejem je treba predložiti ravnateljstvu spričevalo prvega semestra 4. razreda ljudske šole, rojstni list in dokaz avstrijskega državljanstva.
- Sprejemne izpite bo treba delati prijavljenemu učencu le v izjemnih primerih in sicer iz slovenščine, nemščine in matematike. Odločilno bo letno spričevalo. Termin za sprejemne izpite: sredo, 5. julija 1989.
- Konec maja 1989 bo vodstvo ljudske šole javilo gimnaziji učni uspeh učencev, ki so se prijavili za vstop v gimnazijo. Nato bo ravnateljstvo gimnazije pravočasno obvestilo starše o sprejemu učencu oz. o potrebi prijave k sprejemnemu izpitu.
- Zakasnele prijave bodo v izjemnih primerih še možne s posebnim dovoljenjem Deželnega šolskega sveta.
- Za vstop v višje razrede veljajo podobna pravila. Priporočljiv je v tem primeru razgovor z ravnateljem. Prestop iz glavne šole v gimnazijo je možen.

Prijave za sprejem v gimnazijo lahko opravite osebno v šolski pisarni ali pa se obrnete pismeno na naslov: Zvezna gimnazija za Slovence, Prof.-Janežič-P1, 1, 9020 Klagenfurt/Celovec.

RAVNATELJ:
dr. Reginald Vospnarnik I. r.

STROKOVNA KMETIJSKO - GOSPODINJSKA ŠOLA

Klosterstraße 2,
9100 Völkermarkt/Velikovec

v Št. Rupertu
pri Velikovcu

sporoča staršem in dekletom, ki se odločajo za nadaljnje šolanje, da sprejema za šolsko leto 1989/90 učenke v **STROKOVNO KMETIJSKO GOSPODINJSKO ŠOLO**.

Na šoli se poučuje v obeh deželnih jezikih. Ta šola velja tudi za 9. šolsko leto — politehnični letnik.

POGOJ ZA SPREJEM JE dovršena 8. šolska stopnja in vsaj delno znanje slovenskega jezika. V primeru, da učenka 8. šolske stopnje ni končala, je v šolo lahko sprejeta s sprejemnim izpitom.

V danih primerih dobijo učenke državno podporo! NAMEN ŠOLE JE, da učenkam poglobi izobrazbo iz doseganega šolanja. Sprejema pa tudi dekleta, ki želijo ustanoviti lastno družino in nimajo znanja v kuhanju, šivanju in vodstvu gospodinjstva.

Ker v tej šoli pripisujemo posebno važnost spretnosti v kuhanju, šivanju in ročnem delu ter raznim tehnikam na likovnem področju, se dekleta zlahka usposobijo za samostojno vodstvo gospodinjstva, tudi kmečkega. Šola daje tudi boljšo podlago za uspešnejši uk v različne poklice.

OBVEZNI PREDMETI: verouk, slovenščina, nemščina, računstvo, umevanje življenja, zdravstvo, petje, telovadba, znanstvo o perilu in oblačilih, gospodinjstvo, hranoslovje, vrtnarstvo, gospodarstvo, strojepis, kuhanje, šivanje, ročnosti.

ZA ŠOLO SE LAHKO PRIJAVITE VSAK ČAS!

Nadaljnje informacije dobite pri vodstvu šole: 9100 Völkermarkt, Klosterstraße 2, telefon (0 42 32) 38 96.

IZ 100-LETNEGA KOLEDARJA						
Petek, 3. 2.	Sobota, 4. 2.	Nedelja, 5. 2.	Ponedeljek, 6. 2.	Torek, 7. 2.	Sreda, 8. 2.	Četrtek, 9. 2.
Vreme: jasno	Vreme: veter	Vreme: oblačno	Vreme: oblačno	Vreme: nestanovitno	Vreme: sneg	Vreme: mrzlo
Goduje: Blaž	Goduje: Andrej	Goduje: Agata	Goduje: Doroteja	Goduje: Pust	Goduje: Pepelnica	Goduje: Apolonija
POMEMBNE OBLETNICE						
3. 2. 1906 je umrl v Celovcu Lambert Einspeler, dolgoletni tajnik, podpredsednik in predsednik Mohorjeve družbe.	4. 2. 1928 se je rodil v Lepeni pri Železni Kapli učitelj, pisatelj in pesnik Valentin Polanšek			7. 2. 1809 se je rodil narodopisec, jezikoslovec in narodni buditelj Matija Majar Ziljski.		9. 2. 1899 se je rodil v Št. Ilju ob Dravi skladatelj in zborovodja Pavle Kernjak

ŠENTPRIMOŽ

OTROŠKI PUSTNI PLES

Čas: nedelja, 5. februarja 1989, ob 14.30. Kraj: kulturni dom v Šentprimožu. Priveditelj: SPD „Danica“ v Šentprimožu

SELE

PUSTNA PRIREDITEV

Čas: torek, 7. februarja 1989, ob 20. uri. Kraj: gostilna Terkel v Selah. Za ples igra ansambel Snežinka iz Slovenije

Iščem

3-sobno stanovanje

do 85 m² z balkonom in garažo v okolici Celovca ali Vetrinja od aprila naprej.

Ponudbe pošljite na upravo Našega tednika.

DOBRLA VAS

PUSTNA PRIREDITEV

Čas: petek, 3. februarja 1989, ob 19.30. Kraj: kulturni dom v Dobrli vasi. Priveditelj: SPD „Srce“ v Dobrli vasi. Sodelujejo: MePZ „Srce“ in mladina iz Dobrle vasi

SVEČE

PUST S KOČNO

Čas: sobota, 4. februarja 1989, ob 20. uri. Kraj: pri Adamu v Svečah. Priveditelj: SPD „Kočna“ v Svečah. Za ples igra TRIO DRAVA. Sodelujeta: Sveška filharmonija in Sketch Kočna

ŠENTJAKOB v R.

Komedija PRIHRANJENI DOLAR (Sean O'Casey)

Čas: Pustna nedelja, 5. februarja 1989, ob 19.30. Kraj: farna dvorana v Šentjakobu. Gostuje: Gledališče pod kozolcem iz Šmartna ob Paki.

NATO: PUSTOVANJE v farni kleti Igra: „Trio Drava“. Priveditelja: SPD „Rož“ in farna skupnost

SLOVENSKA ŠTUDIJSKA KNJIŽNICA

Mikschallee 4, 9020 Celovec, brezplačno izposoja knjige in revije in ima svoje prostore v MLADINSKEM DOMU v Celovcu. Knjižnica posluje v ponedeljek in torek od 10. do 18. ure, v sredo, četrtek in petek pa od 8. do 16. ure.

FANTASTIČNI ROMANI

ADAMS Douglas

Restavracija ob koncu Vesolja: obstaja teorija, po kateri bo Vesolje v primeru, da bi kdo odkril, čemu služi in zakaj sploh je, pri priči izginilo, nadomestilo pa ga bo nekaj še bolj čudnega in nerazumljivega. — Ljubljana: Tehniška založba Slovenije, 1988. — 175 str. — (Knjižna zbirka Spektrum).

ADAMS Douglas

Štoparski vodnik po Galaksiji: nekakšna elektronska knjiga, v kateri zveš vse o vsem, kar te zanima. — Ljubljana: Tehniška založba Slovenije, 1988. — 151 str. — (Knjižna zbirka Spektrum).

ADAMS Douglas

Vodovnikova vesina je ena izmed tistih redkih knjig, ki vedno znova navdušujejo bralce fantastike in pravljivosti, da se preselijo v svet kuncev in ga gledajo z njihovimi očmi in doživljajo njihove strahove in upanja... — Ljubljana: Mladinska knjiga, 1987. — 448 str. — (Zbirka Odisej).

CLARKE Arthur Ch

Konec otroštva: pred resnično katastrofo obvarujejo človeštvo Gospodarji, neznana bitja iz vesolja, ki zasežejo Zemljo še prej, preden bi se lahko človeštvo samo uničilo. — Murska Sobota: Pomurska založba. — 260 str.

DREIFUSS Kurt

Onstran vesolja: poskusnemu pilotu Timothyju Jonesu odpovedo naprave, iztrga se iz zemeljske težnosti in po čudnem naključju pristane na neznanem ozemlju, na daljnem planetu onstran vesolja. — Murska Sobota: Pomurska založba. — 234 str.

KOTZWINKLE W

E. T. Vesoljček in njegove dogodivščine na Zemlji. — Murska Sobota: Pomurska založba. — 232 str.

NATION Terry

Preživeli: roman opisuje uničujočo epidemijo neke vrste kuge in kako so potem skupine preživelcev in posameznikov začele življenje in razvoj znova... — V Lj.: Prešernova družba. — 297 str. — (Zbirka Ljudska knjiga).

SILVERBERG Robert

Knjiga lobanj je slikovit preplet štirih ameriških študentov, ki se jim nepričakovano pokaže neverjetna možnost, da bi postali nesmrtni... — Ljubljana: Mladinska knjiga. — 211 str. — (Zbirka Zenit).

TOLKIEN J R R

Hobit ali Tja in spet nazaj. Hobiti so nevsiljivo, četudi zelo staro ljudstvo, ki ljubijo mir in spokojnost in dobro obdelano zemljo. — Ljubljana: Mladinska knjiga. — 305 str. — (Zbirka Odisej).

Izposojamo tudi slovenske v i d e o - k a s e t e !

POSOJILNICA-BANK PODJUNA

Bleiburger Straße 6,
9141 Dobrla vas, tel.: 0 42 36 / 20 76

Iščemo

nameščenca(ko) s primerno izobrazbo

IZOBRAŽEVALNA USTANOVA

ZAVODA ŠOLSKIH SESTER
V ŠT. PETRU PRI ŠT. JAKOBU V ROŽU

nudi učencem s svojo izobraževalno ponudbo in

Z DVOJEZIČNOSTJO

IZREDNE PREDNOSTI V

Višji šoli za gospodarske poklice z maturo (5-letna)

Strokovni šoli za gospodarske poklice (3-letna)

Gospodinjški šoli (1-letna)

Višja šola za gospodarske poklice z maturo

UČNI CILJ: Višja šola za gospodarske poklice trajna pet šolskih let in se zaključuje z maturo.

Maturitetno spričevalo dvojezične višje šole za gospodarske poklice omogoča poklic:

URADNIKA,
VELETRGOVCA,
INDUSTRIJSKEGA TRGOVCA,
HOTELSKEGA IN GOSTINSKEGA ASISTENTA,
NATAKARJA,
KUHARJA,
TUJSKEGA PROMETNEGA ASISTENTA.

Maturitetno spričevalo omogoča tudi študij na univerzah in akademijah.

POGOJI ZA SPREJEM: Uspešno opravljen sprejemni izpit po končanem 8. šolskem letu obvezne šole in osnovno znanje slovenščine.

PRIJAVE: Prijave za prihodnje šolsko leto so možne med letom ustno ali po telefonu do 1. marca.

FINANCIRANJE: Učenci so deležni državnih podpor, s katerimi krijejo del svojih izdatkov.

Za nadaljnje informacije se obrnite na Strokovno šolo za gospodarske poklice zavoda šolskih sester, Št. Peter 25, 9184 Št. Jakob v Rožu, tel. 0 42 53 / 343.

PLIBERK

VESĚLI PUST

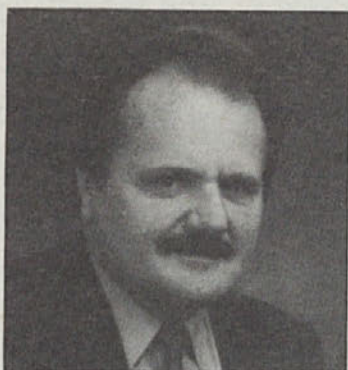
Čas: nedelja, 5. februarja 1989, ob 19. uri. Kraj: na glavnem trgu pri Brezniku v Pliberku. Priveditelji: EL Pliberk, Pliberški časopis, Zadruga Market, Posojilnica Bank, MPZ Podjuna, SPD „Edinost“, kulturna društva v Šmihelu in MoPZ „Kralj Matjaž“.

VSİ PRİSRČNO VABLJENİ!

ŠENTJAKOB v R.

KONCERT SKUPINE „4J“

Čas: nedelja, 19. februarja 1989, ob 19.30. Kraj: kulturni dom v Šentjakobu v Rožu. Priveditelj: SPD „Rož“, farna skupnost Šentjakob in Katoliška mladina

ČESTITAMO

V Železni Kapli praznuje gospa Marija Schmiehofer svoj 93. rojstni dan. Za njen visoki praznik ji iskreno čestitamo in ji želimo še veliko zdravih in zadovoljnih let.

Ignac Špendir v Št. Ilju ob Dravi praznuje te dni svojo 85-letnico. Za njegov praznik mu iskreno čestitamo in mu želimo še mnogo zdravih in srečnih let.

83. rojstni dan praznuje v teh dneh Franc Osojnik iz Železne Kaple. Za njegov osebni praznik mu iskreno čestitamo in želimo še vrsto zdravih in veselih let.

Marija Tolmajer iz Spodnjih Rut na Radišah praznuje te dni 78. rojstni dan in god. Za dvojno praznovanje ji iskreno čestitamo in ji želimo še mnogo zdravih, srečnih in zadovoljnih let.

Ravnatelj Valentin Vautiju is-

kreno čestitamo za bližnji god in mu želimo vse najboljše, posebno mnogo zdravlja in skorajšnjega okrevanja, ko se je pred kratkim vrnil iz bolnišnice.

Mariji Brandstätter iz Zgornje-ga Dobja pri Baškem jezeru iskreno čestitamo za njen visoki življenjski jubilej ki ga je pred kratkim obhajala, in ji želimo še veliko zdravih in zadovoljnih let.

Francu Štorniku iz Leš pri Št. Jakobu želi Društvo upokojencev iz Št. Jakoba za rojstni dan veliko veselja in zadovoljstva, ter še mnogih zdravih in zadovoljnih let.

Rojstni dan in god praznuje Marija Grilic iz Lovank pri Dobrli vasi. Za dvojni praznik ji iskreno čestitamo in ji želimo še veliko zdravih in srečnih let.

V Mlinčah je pred kratkim obhajala svojo 50-letnico gospa Hildegard Wutte. Za srečanje z Abra-

hamom ji iskreno čestitamo in ji želimo še enkrat toliko let v zdravju, sreči in zadovoljstvu.

Katarina Marketz iz Kršne vasi pri Št. Lipšu bo v kratkem praznovala svoj 56. rojstni dan. Za njen praznik ji iskreno čestitamo in ji kličemo še na mnoga zdrava, srečna in uspešna leta.

V Beli pri Železni Kapli praznuje Franc Dolinšek svoj 67. rojstni dan. K njegovemu praznovanju mu iskreno čestitamo in mu želimo še mnogo zdravih in zadovoljnih let.

Metka Boročnik iz Podkrajja pri Pliberku praznuje te dni rojstni dan in god. Za dvojno praznovanje ji iskreno čestitamo in ji želimo še veliko zdravih in srečnih let.

Franc in Marija Verhnjak iz Dvora pri Pliberku praznujeta te dni 30-letnico skupnega življenja. Za njun praznik jima iskreno čestitamo in jima želimo še veliko zdravih in srečnih let na njuni nadaljnji skupni življenjski poti.

Na Blatu pri Pliberku praznuje svoj 50. življenjski jubilej gospod Andrej Kumer. Slavljenec je dolgoletni odbornik Posojilnice Pliberk in dolgoletni podpredsednik Slovenskega atletskega kluba. Za jubilej mu iskreno čestitajo vsi domači in znanci, nogometaši in odborniki SAK ter Enotna lista Pliberk. Čestitkam se pridružuje tudi Naš tednik. Še na mnoga zdrava leta.

Moniki in Bretiju Rogaunig z Radiš se je rodila hčerka Sara. Srečnim staršem iskreno čestitamo, mali Sari pa želimo vse najboljše na njeni življenjski poti.

Na Gimnazijskem plesu so letos maturantke in maturantje pripravili spet polonezo.

Šarmanтна pevkа skupine AGRO-POP pa se je dobro zabavala.

Ples Danice v Šentprimozu je letos spet odlično uspel; ob glasbi skupine „Zmeda“ so se društveniki vrteli na plesišču do zgodnje jutranje ure.

Bivša predsednica KDZ in letošnja maturantka Romana Kanzian se je na plesu s starši očitno dobro zabavala...

CHAMONIX:

Franci Wiegele 13.

Na tekmi za svetovni pokal v smučarskih skokih v Chamonixu je Zahomčan Franci Wiegele dosegel letos drugič točke za svetovni pokal. Kot drugi najboljši Avstrijec je dosegel 13. mesto.

13. mesto za kvalifikacijo za svetovno prvenstvo v Lahtiju ni zadostovalo, s to uvrstitvijo pa je Franci Wiegele gotovo zopet dobil več samozavesti, ki mu je letos ob začetku sezone manjkala. Od Avstrijcev je bil boljši le Neuländtner, ki je dosegel 5. mesto. Franci Wiegele ima zdaj v svetovnem pokalu 7 točk in se nahaja v skupnem seštevku trenutno okoli 40. mesta.

Tekme v svetovnem pokalu se bodo nadaljevale šele 2. marca v Barumu na Norveškem (90 m) in 5. marca v Oslu na Švedskem. Vmes pa je na programu svetovno prvenstvo v Lahtiju.

Rezultati iz Chamonixa:

1. Bokloev (Šved) 220,0 (93/97),
2. Cecon (Ita) 216,2 (92,5/92),
3. Heumann (ZRN) 216,1 (90,5/95,5),
4. Kjörum (Nor) 208,1 (90,5/90,5),
5. Neuländtner (Avs) 207,5 (90/90),
6. Hauswirth (Švi) 206,5 (90,5/90),
7. Parma (ČSSR) 205,3 (90,5/87),
8. Johansen (Nor) 201,5 (87/90,5),
9. Bauer (ZRN) 201,3 (92,5/86,5),
10. Dluhoš (ČSSR) 201,1 (89,5/88,5),
13. **Wiegele (Avs) 197,9 (89,5/87,5);**

MLADI SMUČARJI IZ ŠENTJANŽA LETOS USPEŠNI

Trener z Dunjo posebno zadovoljen!

Trener Šentjanžanov Erich Užnik je letos z uspehi Dunje Jamnig posebno zadovoljen. Na šolarskem in mladinskem pokalu v Weißbriachu je dosegla 4. mesto, na vseavstrijskem tekmovanju v Grie am Brenner pa je bila zdaleč najboljša Korošica. Daniel Užnik pa je bil tudi na tej tekmi najboljši v svoji skupini.

V Weißbriachu je dosegla Dunja Jamnig 4. mesto, Birgit Filipič peto (najboljša svoje skupine) in Silvana Oraže šesto. S temi rezultati sta se Dunja in Silvana potem kvalificirali za vseavstrijsko prvenstvo, kjer je potem Dunja vozila v odlični formi. V veleslalomu je postala četrta, v slalomu deseta in v kombinaciji peta. S tem je bila zdaleč najboljša koroška tekmovalka. Na štartu so bili letniki 76. Silvana pa zaradi bolezni ni nastopila.

Doma so medtem Šentjanžani priredili tekmovanje za naraščaj, kjer sta zmagali pri dekletih Birgit Filipič in Tatjana Zablatnik (bili sta celo najboljši v splošni ženski skupini), pri fantih pa sta odnesla prvi mesti Daniel Užnik in Dominik Kropivnik.

Gut aufgehoben
Stanko VERHNJAK

Grazer Wechselseitige Versicherung
9143 St. Michael / Smimel, Hof / Dvor 73, Tel. (04235) 3260

Slovenski biljardni klub/Juenna

je v soboto priredil turnir v devetki, katerega se je udeležilo 41 igralcev z vse Koroške. Po večurnih dvobojih sta za prvo mesto igrala Celovčana Gruber in Wastian. Najboljši slovenski igralec je bil Štefan Logar, ki je osvojil 5. mesto, 17. mesto pa sta si delila D. Hudl in P. Verhnjak. Vsi ostali igralci slovenskega kluba so predčasno izpadli.

1. Gruber Patrick (Eintracht) 57 točk	5. Logar Štefan (SBK) 21 točk
2. Wastian Harald (Standard) 43 točk	Czory Mario (Velikovec) 21 točk
3. Eberwein Christian (Pliberk) 31 točk	Morri Michael (Sinča vas) 12 točk
Gorischek Herbert (Velikovec) 31 točk	Lutnik Stefan (Suha) 21 točk

Odbojka: Dob zgubil prvo pokalno tekmo Wolfsberg — Aich/Dob 3:1 (6:15; 15:4; 15:13; 15:10)
Ker je izpadel poškodovani Edvard Trampusch in ni igral Gerhard Matschek, so Dobljani gladko podlegli. Povratna tekma je danes, 3. 2. 1989, ob 19. uri v glavni šoli v Pliberku.

Marjan Florjančič novi igralec SAK

SAK je v zimskem prestopnem roku pridobil od Spittala 20-letnega napadalca Marjana Florjančiča, ki je igral za SV Lendorf. V prvi pripravljani tekmi pa je SAK igral proti celovski Austriji z 2:2.

Marjan Florjančič je brat učitelja na slovenski gimnaziji mag. Franca Florjančiča in seveda že od mladosti pozna SAK. Do 18. leta je igral Marjan za SV Spittal, nato pa so ga posodili Lendorfu, kjer je že v prvem polletju dal 10 golov. Lani vigredi si je zlomil nogo in izpadel ves vigredni del prvenstva. Jeseni je potem spet igral in dal 5 zadetkov in se je zdaj preselil k SAK-u v Celovec. Igral je za SAK že proti Austriji in zapustil pri trenerju in pri gledalcih že dober vtis.

SAK si je hotel od SAK-a izposoditi legionarja Mladena Jovičevića, toda v zadnjem trenutku potem do tega transferja le ni prišlo. Drugače je ostalo celotno moštvo nespremenjeno, s trenerjem Jagodičem igralci trenirajo že 14 dni.

Na priprave šele po volitvah
Zaradi deželnozborskih volitev na Koroškem bo SAK šel na priprave šele 12. marca. Priprave bodo v Umagu, kjer je bil SAK že lani.

Austria — SAK 2:2 (2:2)
J. Hrstič (31.), Shaw (41.), oz. Hanser (5.), Burger (10.)
SAK: Dalanovič (46. Oraže), A. Sadjak, F. Sadjak, Kuncič, Čertov, Kreutz, Blajs, Galo, Burger, Florjančič, Hanser; (Stern, Gorenšek, Luschnig, Wieser, Pasterk, Sturm, Zsékhs).
Pomožno igrišče v stadionu, 200 gledalcev
Sodnik: Martin Rupitsch

Po prostem strelu Hanserja in zadetku Burgerja je SAK vodil že z 2:0, celovski Austriji pa je le uspelo izenačiti. Posebno se je pri Austriji izkazal novi legionar Shaw. SAK je v drugem polčasu zamenjal 8 (!) igralcev in kljub temu še obdržal neodločeni rezultat. Werner Gorenšek je kratko pred koncem tekme imel celo zmago pred nogami, toda žoga je šla čez gol. Zelo dobro je branil za SAK selski vratar Milan Oraže, ki se je kar nekajkrat izkazal in tako pokazal svoj talent.

SLOVENSKI ATLETSKI KLUB

PLES SAK &

slavje nogometaša NT leta 1988

v soboto, 4. 2. 1989, ob 20. uri pri ŠOŠTARJU v Globasnici

- S P O R E D: 20.00 Judo-klub Pliberk
22.00 Prvaki Slovenije v latinsko-ameriških plesih in prvaki v rock'n rolu / plesni klub KAZINA — Ljubljana
23.00 Slavje nogometaša NT leta 1988
24.00 Gospa Dalila — trebušni ples

Ples SAK na pustno soboto bo letos pod geslom „orient“. Igra: Z M E D A . Čaka veliko presenečenje.

Hodil po zemlji sem naši . . .

. . . in zijal v praznoto lepakov. Bližajo se volitve, zato stranke vabijo vrle Korošce in še bolj vrle Korošice, naj jim zaupajo svoj glas. Kaj posebnega sicer ne zbuja pozornosti, pa saj tudi vsebina ni važna tam, kjer gre samo za zunanost in tisto, kar se tja napiše.

No, socialisti z novim deželnim glavarjem Ambrozyjem na čelu (poprav bi morali plačati FPÖ-jevcem mastne denarce, ker le-ti delajo najvidnejšo reklamo za Ambrozyja, za katerega hočejo zamenjati svojega Jörga) nameravajo spremeniti celo Koroško v NACIONALNI park. Tudi tako se lahko pride do NACIONALNIH glasov, Korošci in Korošice že vemo, kakšnih.

V ta namen je koroški kulturni referat z Ambrozyjem na čelu dal steči tudi poseben natečaj. Cela Koroška naj bi bila eno samo svetišče muz, vse naj bi sodelovalo pri tem natečaju. Koroška mora končno tudi dobiti deželno himno, ustrezno naročilu o NACIONALNEM parku.

Kot prva sta se odzvala Helmwart Posratschnigg in Tankfried Poszallnigg iz okolice Škofič (Schiefling); spesnila sta pesem, ki utegne celo potegniti večino glasov. V svoji preprostosti, a presunljivi izpovednosti, s svojo domovinsko enkratno vsebino bo morda še odrinila na neobetavna mesta vse stvaritve drugih oboževalcev muz in kovačev besedil za novo koroško himno. Glasi se „Mein Landle“:

O Landle mein,
so klein, doch fein.
Wie bist du schön,
wenn braust der Föhn!
Groß ist die Wonn',
wenn scheint die Sonn'.
Wenn's regnen tut,
wird naß der Hut.

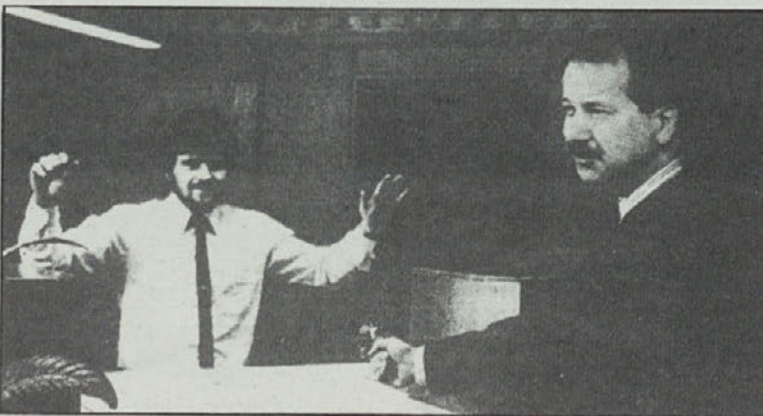
P.S. V žiriji sedijo zastopnik ÖVP, ki bo pazil, da himna ne bo tako brezbarvna kakor Scheucherjevi lepaki, zastopnik zelenih, ki bo skrbel za prave odtenke zelenja, pa še zastopnik KPÖ, ki je v NACIONALNEM parku že poiskal rezervate za svoje volilce. Strokovnjaki za poizvedovanje javnega mnenja napovedujejo, da utegne biti na senčni, severni strani Alp več komunističnih glasov kakor pa na južni, na sončni strani Alp.

Naša kandidata povsod toplo sprejeta

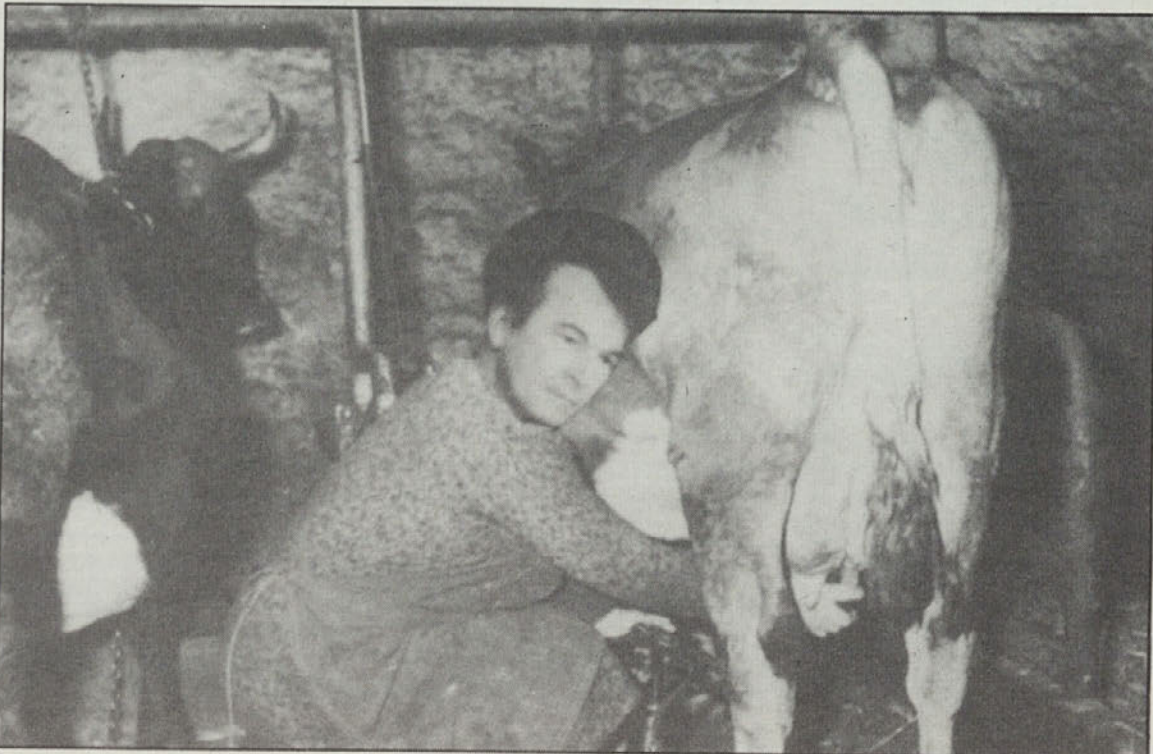
Ker je „Današnja Koroška / Heutiges Kärnten“ nekoliko pozno začela z volilnim bojem, se glavna slovenska kandidata Marjan Sturm in Mirko Kert posebno trudita. S spektakularnimi akcijami hočeta prodreti v široki krog volilcev, ki se je v zadnjih dneh že lahko prepričal o verodostojnosti kandidatov.

Sturm je obljubil škofu, da bo tudi ZSO zdaj izdajala katoliški verski list — menda namesto Vestnika.

Finančnih skrbi „Današnja Koroška/Heutiges Kärnten“ nima več. Glavni kandidat Marjan Sturm je priskrbel denar.

Vsaka krava ne da mleka, je moral spoznati drugi slovenski kandidat Mirko Kert, ki je po mnenju inž. Štefana Domeja na napačni strani začel molsti in mu Domej zdaj v volilnem boju ponuja svojo pomoč.

MARJAN STURM PRI KRŠKEM ŠKOFU?!

Glavni slovenski kandidat se je predstavil krškemu škofu Egonu Kapellariju, s katerim je imel kratek pogovor. Sturm je škofu zagotovil, da se ZSO v bodoče ne bo zavzemala le za slovenščino v katoliški Cerkvi, ampak tudi za katoliško Cerkev med Slovenci. Zato bo zdaj Vestnik ob torkih izhajal vsaj v volilnem času kot „napredni“ verski list, kjer bodo imele lastne rubrike z aktualno fotografijo bazične verske skupine kot: Živi rožni venec, Marijina legija, Marijina kongregacija.

MIRKO KERT NA BIOLOGIČNIH KMETIJAH

Drugi slovenski kandidat in učitelj biologije Mirko Kert je obiskal nekaj biologičnih kmetij, na katerih se je skušal kot biologični kmet. Na roke je skušal pomolsti kravo, ki pa pred kamero ni bila pripravljena oddati niti kapljice mleka. Mirko Kert: „Pri teh nizkih cenah za mleko je to razumljivo.“ Zastopnik južnokoroških kmetov v kmetijski zbornici inž. Štefan Domej pa je menil, da je Kert šlatal na napačni strani in da tam doslej še nobena krava ni dala mleka. Zato mu bo po volitvah treba pokazati, kje res teče mleko.

FINANCIRANJE VOLILNEGA BOJA ZAGOTOVLJENO!

Sprva je „Današnja Koroška / Heutiges Kärnten“ imela precejšnje težave s financiranjem volilnega boja. S tem, da je zdaj glavni slovenski kandidat Marjan Sturm, so te težave rešene. Naš fotograf je slučajno slikal Sturma, ko je dvignil na banki znatno vsoto denarja za volilni boj.

Kdo je ukradel svinjsko glavo?

Svinjska tragedija v Bilčovsu

Najvažnejši in najznačilnejši del vsake svinje, tudi tiste bilčovške, glavo, so te dni ukradli roparji. Pri Šenhlabu so klali, pa so se priklatili nepridipravi in ukradli glavo. Najhuje pa je gotovo to, da so jo najprej odrezali, kar pomeni, da svinja med krajo ni bila brezglava, ampak glavasta.

Dobro, bila je že obešena na kozo in konec koncev bi še vse nekako spregledali, če ne bi pri zločinu bila na vidnem mestu soudeležena kmet — lastnik svinje oz. svinjske glave, in pa policaj — čuvaj. Prvi zato, ker je prav tega dne, ko so se priklatili lopovi, klal svinjo, drugi pa, ker se ni držal starega policijskega gesla pri lovu na roparje, ki se glasi „Hop, Cefizelj, zdaj te pa imam“ — pa naj ga ima ali ne — in so mu roparji utekli. Odnegli so pete, z njimi pa je odpekotala tudi svinjska glava.

Našim poklicnim dedektivom, ki jih najtopleje priporočamo raziskovalnemu odboru za ladjo Lucona, je po dolgih, temeljnih in smrtno nevarnih preiskavah tik pred 12. uro uspelo dognati, da so se lopovi taktično in strateško pripravljali na nekem uradništvu v Celovcu in tako najgrše okrnili objektivnost poročanja tega nadvse nadobudnega in priljubljenega prijatelja Poštenih. Več o tej tragediji okoli bilčovške svinjarije, za katero se med drugim že zanima tudi bilčovsko Društvo prijateljev živali (ki mu predseduje Hajdi), bomo izvedeli na svinjski sodbi v petek, 3. februarja, ob 18. uri v Slomškovem domu.

Dedektiv je bil takoj za bolizistom na mestu, toda svinjske glave ni bilo več.

Mesarja so tatovi privezali na „kozo“ in za njegovim hrbtom odrezali svinji glavo.

Kdo je res ukradel glavo, se bo izkazalo na sodbi, pravijo pa, da je tat odrezal glavo z velikim nožem.

Scena pred slovensko bolnico v Celovcu. Bolizei še enkrat nasloni stekleničko žganja, da se napije poguma. Potem je namreč služba in med službo se ne pije. Mora namreč na pot. Nekje v Rožu kradejo svinjsko glavo. Tudi filmska ekipa je snemala to krajo svinjske glave. Film si lahko ogledate v petek, 3. 2., ob 18. uri v Slomškovem domu v Celovcu. Tam zaseda visoko svinjsko sodišče. Več o tem na strani 2

nt

Pust

naš tednik

Volilno priporočilo ZSO

Zveza slovenskih organizacij je zavzela stališče k deželnozborskim volitvam 12. marca. V tem poziva svoje svobodno misleče člane, naj volijo vse stranke, ker bi opredeljevanje pomenilo ločevanje. Kdor pa hoče, lahko voli tudi SPO.

Če pa kdo res ne ve, kaj naj voli, lahko nakriža tudi listo Marjana Sturma. Podrobnejša navodila lahko dobijo vsi na tajništvu ZSO.

Volilni boj
z vsemi
sredstvi

Slovenska kandidata gresta med ljudi

Tudi generalni tajnik KKZ Nužej Tolmajer je bil zdaj končno odlikovan. Pravijo, da je najavljaj svoj odstop, če ne bo dobil odlikovanja. Zato je te dni dobil odlikovanje za zasluge za lutkarstvo na Koroškem. Na podelitvi je tajnik izjavil, da bo svoje lutkarske izkušnje prenesel tudi na uredništvo Našega tednika. Ker pa uredniki na Našem tedniku nočejo spremeniti uredništva v lutkarski oder, se razvojne pomoči z vsemi štirimi branijo.

SLOVENSKA KANDIDATA „DANAŠNJE KOROŠKE / HEUTIGES KÄRNTEN“ STA ŠE TA TEDEN ŠLA MED NAŠE LJUDI IN JIH HOČETA Z VSEMI SREDSTVI PREPRIČATI, NAJ JIMA DAJO 12. MARCA ZAUPANJE. VELIKO DISKUSIJE JE BILO TUDI O FINANCIRANJU VOLILNEGA BOJA, KATEREGA PA BO ZDAJ PO INICIATIVI MARJANA STURMA MOŽNO LE BREZ DOLGOV V POLNI MERI IZPELJATI.

(Več na strani 2/3)

So-svet = Narodni svet?

Predsednik ZSO Feliks Wieser je na posebni tiskovni konferenci razložil, da izvira beseda sosvet iz besede Narodni svet. Zaradi tega ZSO ni za vstop v sosvet, saj bi to pomehilo, da se ZSO včlani v Narodni svet. Predsednik Narodnega sveta Matevž Grilc pa je menil, da si je Narodni svet namenoma izbral to ime, da bi s tem lahko danes jezil Zvezo slovenskih organizacij. K diskusiji se je oglasil tudi rektor Jože Kopeinig in menil, da je ta svet minljiv in da se je že danes treba zveličati za drugi svet. Ali je s tem mislil Narodni svet ali sosvet, pa nismo zvedeli.

Visoko odlikovanje za tajnika
Krščanske kulturne zveze